

உடுத்துறைச்சபையின் விசித்திரசரிதம்

“பாழானகிலத்திலும் உயர்ந்தவனாய் நின்றான்
வெறுமையான அவரக்தாவெனியிலும்.....
கண்டுபிடித்தார், கடத்தினார்,
உணர்த்தினார், தமது கண்மணியைப்
போலக் காத்தருளினார்.” (உடா. 32: 10)

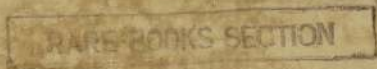
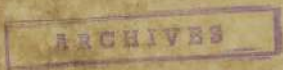

1941

266.021.
U3 UDL

Q4

கேரீசைவேண்பா

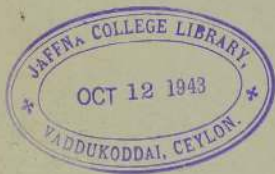
சித்திகே நெஞ்சடியேன் சென்னியிறைஞ் சக்கரங்கள்
வந்திகே எஞ்ஞான்றும் வாழ்த்துகவாய்—புந்திக்குள்
வீற்றிருக்கும் போக விரைமலர்ப்பூஞ் சேவடிக்கே
ஆற்றுகமெய் அன்பின் பணி.

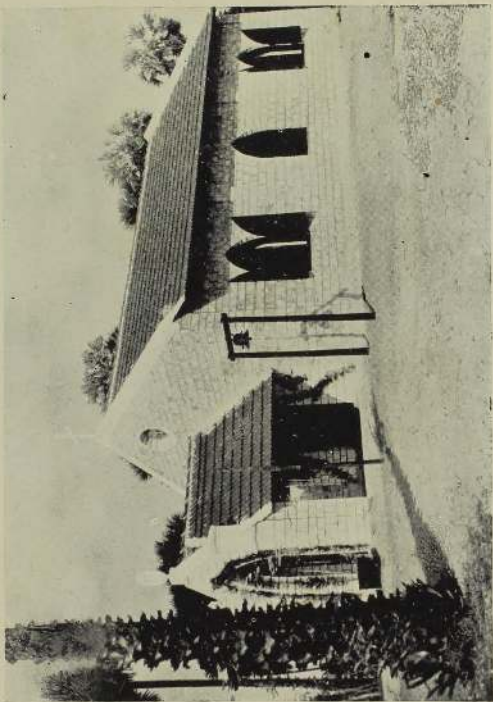
கலத்துறை

“கன்னி பாலனாய்க் காசினி தனிலவ தரித்து
மன்னு சிவகோடிகளெலாம் வானகதி மருவத்
தன்னு மிர்ப்பரித் தியாகமும் சிலுவையிற் தந்த
என்னு பாசனா மூர்த்தியை அஞ்சலித் திடுவாய்”

H. A. K.

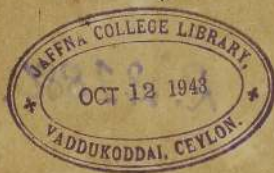

நமது ஆலயம்
(33-ம் பக்கம்)

உடுத்துறைச்சபையின்
விசத்திரசரிதம்

உடுத்துறை,
1941-ம் ஆ. தை மீ

சாவகச்சேரி,

இலங்காபிமாணி அச்சியத்திரசாலை

266.023
203

A

8831 ✓

R. 21880.

இச்சிறுசபையைக் கருவாக்கி உருவாக்கி
 எதிர்ப்பட்ட எல்லாச் சோதனைகளிலும் தம் வல்ல
 கரத்தாற் தாங்கி வழிகடாத்திவந்தவரும், வருபவரும்,
 தேவாநிதேவனும், சுரத்தாநிசுரத்தனும்,
 இராசாநிராசனும் மான எம்பெருமான்
 இயேசுகவாபியின் திருவாழ்களில்
 இப்புத்தகத்தைப் பரத
 சுரணிக் கையாகப்
 படைக்கின்றோம்.

நான் முகம்

இன்றைக்கு நம் உடுத்துறைத்திருச்சபை தொண்ணூறு வயது நிரம்பியதேனும் வயோதிபமடைந்து மூத்துத்தளர்ந்த தல்ல. அது அச்சரியமான சம்பவங்களையுடையது. இன்னும் இளமையோடிருந்து வளர்ந்துவருகின்றது. இத்தொண்ணூறு வருட சரிதையையும் பலர்வாய்க்கேட்டறிந்தும், வாகித்தும், கண்டும் இச்சிறுநூலாக தெய்வகிருபையின் பெலத்தால் வெளியிட்டேன். எனினும், இச்சரிதை கருவாகி உருவாகி நூலாகி வெளிவரற்குக் காரணமாயினார் பலர். கனம் D. P. மூத்ததம்பி உபதேசியாவர்கள் அநேக சம்பவக்குறிப்புக்களைத் தந்துதவினார்கள். சங்கைதங்கிய கனம் J. A. R. நவரத்தினம் பாகிரியாவர்கள் பலபடங்கள் சேகரித்துத்தந்தும், பலகிருத் தங்கன்புரிந்தும், ஓர்முன்னுரை அளித்தும் தமதிறல்பான அன்பால் ஊக்கியும் உதவினார்கள். இரத்தினபுரியில் (Head Clerk) தலைமையேககராகக் கடமைபுரியும் கனம் M. முத்தையா அவர்களும் கேகாலையில் அரசினர் வைத்தியராகக் கடமைபுரியும் கனம் A. N. மூத்ததம்பியவர்களும் இந்நூல் அச்சிடற்கென பெருந்தொகைப்பணம் சேகரித்துத்தந்தார்கள். மீதிப்பணத்தை நமதுசபைஉதவிற்று. அழகாக அச்சிட்டுத்தந்தார்கள் சாவைநகர் இலங்காபிமானி அமுத்தகத்தார். இவர்கட்கெல்லாம் அடியேனும் இதனைப்படித்துப் பயனுறு வேரூரும் கிறிஸ்துவுக்குள் நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டோம்.

இதனுள் ஆங்காங்கு பல பெருந்தகையாளரை முகம னுக்காகவுமன்று, மிகைப்படுத்தியுமன்று, வேறெக்காரணத்தி னாலுமன்று பரிசுத்த தேவனின் திருநாமம் மகிமைப் படற்காக மாத்திரமே உள்ள உள்ளவாறே புகழ்ந்துரைத்

திருக்கின்றேன். எல்லா மகிமையும் கனமும் புகழ்ச்சியும் துகியும் மனுஷனுக்கல்ல தேவாதிதேவனுக்கே உரியன.

எத்த நற்காரியத்துக்கும் தகுதியற்ற அடியேன் இதனை எழுதநேர்ந்தமை எனக்குமே பெருவியப்பைத் தருகின்றது. என்னுடைய குறைவுகளையும், தகுதிகின்மைகளையும் காணே நன்றாக அறிந்திருக்கின்றேன். என்றாலும், இச்சரிதம் எவ்வா லாவது எப்போதாவது எப்படியாவது எழுதப்படவேண் டியதுகாணே? ஆகையால் அடியேன் எழுத முன்வந்தேன். கல்லுகளிலிருந்தும் ஆபிரகா முக்குப் பிள்ளைகளையுண்டுபண்ண வல்லவரும் ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து எல்லாவற்றையும் தோற்றுவிப்பவரும் ஆகிய அவரே எந்தகன்மைக்கும் எல்லா வல்லமைக்கும் ஊற்றானவர். அப்பாம்பொருட்குப் பாத நமஸ்காரம்!

இதைப்படிப்போர் நமது ஒழைச் சிறுசபையை ஜெபத்தில் தாங்கவேண்டுமென்பதும் எங்கட்குக் கர்த்தர் செய்த சிறுபைகட்கு அவருக்குத் துதிசெலுத்தவேண்டும் என்பதும் எமது பணிவானகோரிக்கை. இச்சிறுநூலில் ஏதும் கிறிஸ்துகள் நன்மைதன்உண்டேல் இதனை எழுதக் கிருபைதந்த அன்பின்தெய்வமே அவைகட்குக் காரண மாவார். அன்றியும்; அனுபந்தமாக நூறு கவித்துறைப் பாக்களாலியன்ற “திருச்சிலுவையந்தாதி” என்ற ஒரு சிறு பிரபந்தமும் இத்துடன் சேர்த்திருக்கின்றேன். 1935-ம் ஆ ளான் கிறிஸ்துசவாமிசை என் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்ட நாட்களில் எனது பாவஅநேக அகத்தங்களையும் அவரது அன்பின்கிருபையையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தபொழுது இவ் அந்நாதி உருவாகிற்று. இது பூரணமென்று சொல்லேன். எனினும், பாட்டு, பாம்பொருட்கு உவந்ததொன்றென்பது

நமது சிழ்நாட்டுப் பக்தர்கண்ட பரம்பரையனுபவம். ஆகலின் சிலருக்கேனும் இதுபயன்படுமென்று கருதி இதனையும் இந்நாலுடன் அவருக்குப் பாதகாணிக்கையாகப் படைக்க முன் வந்தேன்.

இந்தூல்விஷயமாய் உண்டானகஷ்டங்களை, என்னுடன் பகிர்ந்து அனுபவித்தவரும் இவ்வந்தாதியுட் செய்யுட் பிழைகள் வாராவண்ணம் திருத்திப் பார்வையிட்டுத் தந்தவருமாகிய கனம் ஆ. மோசஸ் அவர்கட்கு என் உள்ளான நன்றியைக் கூறுகின்றேன்.

இந்தூலுள் குற்றங்களுண்டேல் அது வியப்பல்ல. அவைகளைப்பொறுத்து திருத்திப்படிக்கும்படி பணிகின்றேன். எல்லா இரக்கியங்களையும், எல்லா ஞானங்களையும் வெளிப்படுத்தும் பரிசுத்தானியானவர்தாமே இதனைப் படிக்கும் நம்முடனும் நமக்குள்ளும் இருப்பாராக. ஆமென்.

உடுத்துறை,
X'mas 1940. }

ஆக்கியோன்

முன் னுரை

காலங்களும் வருஷங்களும் கடந்து செல்லச் செல்ல மனுஷர்களுடைய சீவியங்களும் ஒழிந்து போகப்போக மாறாத நித்தியானந்தராக இருந்து நம்மை அரவணைத்து ஆதரிக்கும் பெருமானின் இரக்கங்களும் மறந்து விடப்படுகின்றன. கிறிஸ்து சுவாமியின் அன்பின் பிள்ளைகளாகிய நாம் அவருடைய இரக்கங்களை மறந்து விடாமல் அதை என்றும் நினைந்து அவருக்கு மகிமைபும் துக்கியும் செலுத்தவேண்டியது நம்மேல் விழுந்த கடமையாகும்.

உடுத்துறை என்ற சிறுகிராமத்துக்கு கர்த்தர்காட்டிய இரக்க உருக்கங்கள் அளவிறந்தன. அவைகளை நம்மாற் கூடியளவு கவனமாகக் குறித்து எழுதியிருக்கின்றோம்.

இதை வாசிப்பவர்கள் சுவாமி நமக்குச்செய்த எல்லா உபகாரங்களையும் பார்த்து அவருக்கே துகிடு செலுத்துவார்களாக!

இதை எழுதப் பிரயாசப்பட்ட சபைபாருக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைக் கூறுகின்றேன்.

கிறைஸ்தர் சேட்சு,
யாழ்ப்பாணம்,
18—12—40

ஜோ. ஏ. றி. நவரத்தினம்
சபைக்குரு

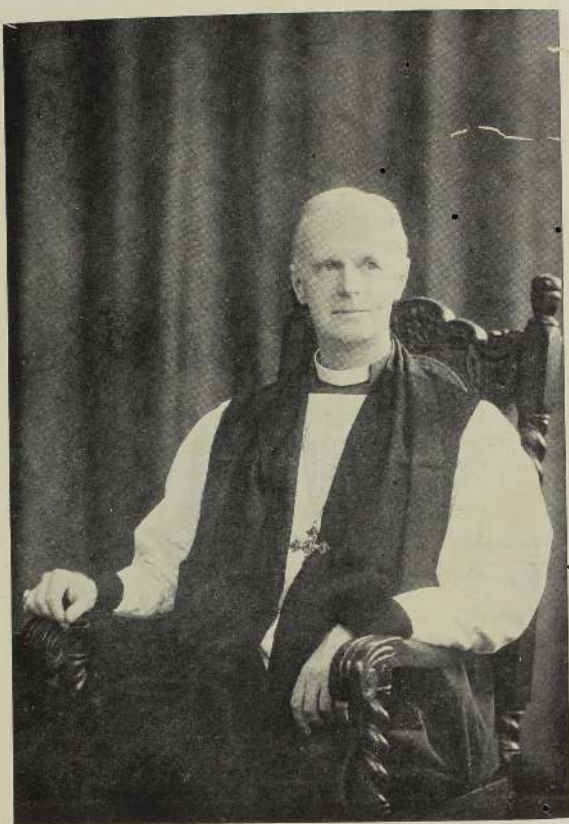
பொருளடக்கம்

	பக்கம்
தான்முகம்	vii
முன்னுரை	x
1. ஆரம்பகாலம்	3
2. சிமன்ஸ்டீயர்காலம்	7
3. கிறிஸ்தீயர்காலம்	12
4. பிக்டிராட்டீயர்காலம்	17
5. கோன்ஸ்டீயர்காலம்	20
6. கனன்ஸ்டீயர்காலம்	22
7. பிற்காலம்	26

பிற்கட்டு :

ஆலயக்கட்டுக்குப் பணம் உபகரித்தே தார் நாமாவணி	i
ஆலயக்கட்டுக்குப் பொருள் உபகரித்தே தார்	v
அனுபந்தம் A	vi
அனுபந்தம் B	viii

மகாதனம் மூர்க் காப்பேஸ்ர் காணியர்

அத்தியட்சாவர்கள்

(32-ம் பக்கம்)

உடுத்துறைச்சபையின் விசித்திர சரிதம்

“இருளில் நடக்கிற சனங்கள் பெரிய வெளிச்சத்தைக் கண்டார்கள். மரண இருளின் தேசத்திலே குடியிருக்கிறவர்கள் மேல் வெளிச்சம் பிரகாசித்தது” என்றுரைக்கப்பட்ட ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் (ஏசா. 9 : 2) தீர்க்கதரிசின நிறைவேற்றமோ என்று அதிசயிக்கும்படியாக கந்தநாகிய இயேசுக்கிறிஸ்து தமது வெளிச்சத்தை, மரண இருளும் விக்கிரகபக்தியும் நிறைந்த இவ்வுடுத்துறைக் கிராமத்தில் அற்புதமாக, தமது மக்கள் மூலமாகத் தந்தருளச் சித்தம்கொண்டார். அவருக்கே சுதாகாலங்களிலும் சர்வமகிமையும் கனமும் துதியும் நிறைவதாக. ஆமென்.

இவ்வாறாகக் கிருபைத்தடங்கடலாகிய இரட்சணிய மூர்த்தி கஷ்டங்கள், பிரயாணத்தடைகள், எதிர்ப்புகள், மன இருள், ஆகிய தடுப்புச்சுவர்களை இடித்து, நமது கிராமத்தில் தமது திருச்சபையை ஸ்தாபித்த வாலாறும், அதைப் பொன்னைப் புடமிடல்போலப் புடமிட்டு, மென்மேலும் வளர்த்த வாலாறும், பாவ ஆசாபாசங்களினால் சிக்குண்டு அலைந்த நமது கிராமத்தார் பலர் இவ்வுன்பின் ஒளிக்குள் அடியெடுத்துவைத்து பயன்பெற்ற வாலாறும் நாம் கண்டு கேட்டு ஊகித்தளவில் ஆராய்வது நமக்கும் பிறர்க்கும் பயனும் மகிழ்வுமுண்டாகும். தெய்வநாமத்துக்கு மகிமையுமுண்டாகும்.

இக்கிராமம், யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டில், யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்துக்குக்கிழக்கே 33 மைல் தூரத்தில், பனை என்ற

உடுத்துறைக்
கிராமம்

இடத்திலிருந்து கிழக்கே 9 மைல் தூரத்தில்
அமைந்து கிடக்கின்றது. மேற்கே வடக்கே
ராயன், மருதங்கேணி எனும் கிராமங்களும்,
கிழக்கே ஆளியல்கை எனும் கிராமமும் உள்
ளன. இப்பொழுது கிறிஸ்தவர்கள் இங்கான்கு கிராமங்களி
லும் இருக்கின்றனர். சுமார் 100 வீடுகளையுடையது இவ்
உடுத்துறைக்கிராமம். வடக்கே கடலுண்டு. தெற்கே ஒரு
உப்பாறுண்டு. அழகிய லெண்மணற்செறிவும் குறுமரசுக்
காடும், செழித்த வயல்கள்களும், சிறுபயிர்த்தோட்டங்களும்
நிறைந்த கிராமம் இது. தென்னையும் பனையும் எங்கும்
காணப்படும். மிகுதியானவர்களின் வீசேடதொழில் மீன்
பிடித் தொழிலே. ஆண்டவர் பாதம்சுவக்க நடந்துதிரிந்த
திருச்சீதான் கிராமங்கள்போன்ற கடற்கரையுமுண்டு. இவ்
வகைச் சிறப்பெலாம் நிறைந்திருந்ததேனும் அந்தகாரஇரு
ளால் ஆதியில் மூடப்பட்டிருந்து இக்கிராமம்.

1. ஆரம்பகாலம்

இவ்வுழித்துறைக்கிராமமானது கி. பி. 1850-ம் ஆண்டளவில் அந்தகார இருளால் மூடப்பட்டிருந்ததுமாதிரமல்ல, பிரயாணவசதிக்கேற்ற சாதாரண ரஸ்தாக்கள்நட இல்லாமல் இருந்தது.

அக்காலத்தில், “ரோம்ரன்” “வயலில்லி” என்ற இரு ஆங்கில தேசத்துக் கிறிஸ்தவபக்தர்கள் இக்கிராமத்துக்கு வரலாயினர். எவ்வளவோ துன்பங்களையும் பாதைக்கஷ்டங்களையுங்கடந்து இங்கு வந்துசேர்ந்த இவ்ரோம்ரன்துரை விருதுரைமாரும் இவ்வே இன்றைக்கும் யும் வயலில்லி பாழடைந்திருக்கின்ற இரண்டு தென்னாற்குரையும் கோட்டங்களை, தமக்கென வாங்கி வசித்து வரலாயினர். இவர்களது வருகையாலும் கோட்டமுயற்சியாலும் இக்கிராமச்சனங்கட்கு மிடிநீக்கி பொருள்வருவாயும், கொழிலும், மகிழ்வும் உண்டாயின. இக்கிராமத்தாரின் இருதய இருளையும், அறியாமையையும், மேய்ப்பனற்ற அடுகளைப்போல கண்டகண்ட தேவர்களையும் பைசாசங்களையும் வணங்கி தங்கள் சிருஷ்டிகர்த்தாவை—தங்கள் சொந்தப் பிரதாவாகிய அன்பின் தெய்வத்தை அறியாமல் சிவிக்கும் பரிதாபத்தையும் சுண்டு மனதுருகி இத்துரைமார், சுவிசேஷ ஒளியால் இக்கிராமம் புனிதமுறல்வெண்டுமென் றெண்ணி, கடவுளின்வேலையைச் செய்யத் தொடங்கினர். இவர்களே இயேசுசுவாமி இக்கிராமத்தில் திருக்கோலங்கொண்டு எழுந்தருளுவதற்கு அனுப்பப்பட்ட முந்தாதர் என்று கூறிலும் அது மிகையாகாது. இக்காலத்தில் இங்காவது பச்சிலைப்பளிப்பகுதியிலாவது பனைப்பகுதியிலாவது ஒரு கிறிஸ்தவர்களேனும் இருந்ததில்லை. இவர்கள் உடுக்

துறையின் மேற்கெல்லையில் ஒரு தமிழ்ப்பாடசாலையை ஸ்தாபித்து அதையே மையஸ்தானமாகவும் சுவீசேஷ உடுத்துறைப் பேஷ ஸ்தாபனமாகவும்தொண்டு, கடவுளின் பாடசாலை சுவீசேஷ வேலையை விருத்திபண்ணத் ஸ்தாபகம் தொடங்கினர். இப்பாடசாலையே இப்பச்சிலைப்பளிப் பகுதியில் முதன்முதற் கட்டப்பட்ட பாடசாலை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தோட்டத்துரைமார் இங்கிலாந்துத் திருச்சபையின் (C. M. S.) அங்கத்தவர்களாதலின் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த மேற்குறித்த திருச்சபைக்கெழுதி இப்பாடசாலைப்பொறுப்பைக் கையேற்று நடத்தும்படி வேண்டினர். (வணேனில் வித்தியாபகுதியார் பாடசாலைகளின்பொறுப்பை அக்காலத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. சிலவருடங்களின்பின் அதாவது “சேர் ஹேர்கிபுல்ஸ் ரெயின்சன்” என்ற தேசாதிபதி காலத்தில் 1869-ம் ஆண்டில்தான் இலங்கையின் பாடசாலைகள் அரசாட்சியாரின் வித்தியாபகுதிக்குள் பொறுப்பேற்கப்பட்டன என்பது இலங்கைச் சரித்திரக்குறிப்பு.) இத்துரைமாரின் வேண்டுகோட்கிணங்கி சிறந்தபக்தனும் கனம் ஜோர்ஜ் தெய்வஅனல் நிறைந்தவருமான கனம் டானியேல் “ஜோர்ஜ் டானியேல்” என்னும் ஆசிரியர் ஆசிரியர் பாடசாலை ஆசிரியராக இங்கு வந்தனர். இவரே பிற்காலத்தில் நமது சபைக்குரவராக இருந்த கனம் எஸ். சீ. டானியேல் போதகர் அவர்களின் தந்தையாவர்.

இவ்வாசிரியர் தமது சீவிய முன்மாதிரியினாலும் கிறிஸ்துவின் அன்புகளியும் வசனங்களினாலும் சுவீசேஷ ஒளியை இங்கு பாப்புவதிலேயே கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்தனர். 1862-ம் ஆண்டு இவருடன் ஆக ஒன்பது கிறிஸ்தவர்

களை இங்கு இருந்தனர். இந்த ஒன்பதுபேரிலும் சிலர் உடுததுறைக்கிராமத்தாரல்லர்; இவருடன் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்தவர்கள். இந்தஒன்பதின்மரும் அவ்வாண்டில் ஒரு நாள் இவ்வாசிரியர் கூட்டம் நடத்தி முடிந்தபின் தங்கட்குமுன் இருந்த சோற்றில்தொட்டு அதைச்சாட்சியாக வைத்து கிறிஸ்துசுவாமியைவிட்டுப்பிரியோம் என்று ஆணையிட்டனராம். இது சரியெனினும் பிழையெனினும் அவர்களுடைய பத்திவைராக்கியத்தைக் காட்டுகின்றது. கற்கோவளம் என்னுமிடத்திலிருந்து இங்குவந்து வைத்தியத்தொழில் செய்துவந்த திரு. வீரபத்திரி என்பவரும், கரத்தார் வேலு என்பவரும் தமது பழைய சுபாவங்களை வெறுத்து இராட்சிப்பைக் கண்டடைவதற்கு இவ்வாசிரியரே கருவியாக இருந்தனர். தென்னந்தோட்டத் துரைமார் தமது ஆதினத்திலிருந்து வேலைசெய்த நம்மூர் ஏழைப்பிள்ளைகளைத் தமதுபொறுப்பில் பாடசாலைக்கனுப்பி உடைகளும் உணவும் உவந்தளித்து அவர்களை அன்பாய் ஆதரித்து கிறிஸ்துவின் அன்பை கிராமத்தாருக்கு சாதனமுறையிற் காட்டினர். இவ்வாறு இத்துரைமார் தமது பொருளை மாத்திரமல்ல, தேகக்கம், நேரம், ஆடம்பர உல்லாச வைபோகசீவியம் ஆதியனவற்றை கிறிஸ்துவரின் அன்புக்காகத் தியாகஞ்செய்தனர். பணம்படைத்து செல்வராய்வாழும் கிறிஸ்தவர்கட்கு இவர்கள் சிறந்த முன்மாதிரிகள் ஆவர். முற்கூறியபடி அக்காலத்தில் பாடசாலைகள் அரசாட்சியாரின் பொறுப்பில் இல்லாமையால் இப்பாடசாலையை நடத்திவந்த இங்கிலாந்து திருச்சபையின் யாழ்ப்பாணக் கிளைச்சங்கத்தில் பணமுடை ஏற்பட இவ்வாசிரியர் திருப்பி அழைக்கப்பட்டார். பாடசாலை நடாத்த ஆசிரியர் இல்லையென்று கடவுளிடம் குறையிரந்தபோது இவ்வூர்ப் பிறப்பாளரும் மிகுந்த பணமும் மதிப்பும் உடைய

வருமாகிய திரு. மாதர் ஆனந்தர் எனும் பெரியார் தாமே வேதனமின்றி இலவசமாக கிறிஸ்தவ கடிகார ஆசிரியர், திரு. பாட்டுக்கிணங்கி பாடசாலைபை நடாத்த முன் மாதர் ஆனந்தர் வந்தனர். இவர் பெருத்த சைவசமய அற அவர்கள் சாரியாக இருந்தபோதிலும், கிறிஸ்தவ சபைப்பிரமாணங்கட்குட்பட்டு பிள்ளைகட்கு இலவசமாகக் கல்வியளிக்க ஒருப்பட்டுவந்தமை, இவ்வாறு பெருந்தன்மையறிவைக் காட்டுவதுமாதிரமல்ல, கல்லுள்ளி ளிருந்தும் ஆபிரகாமுக்குப் பிள்ளைகளை உண்டுபண்ண வல்லவ ராகிய தெய்வத்தின் கிருபையையும் நன்கு காட்டுகின்றது. “இக்கிறிஸ்தவ பாத்திரிமார் சயநன்மையிழந்து பலவிதகஷ்ட மும் அனுபவித்து கிறிஸ்துவைக் காட்டுவதால் இவர்களிடம் உண்மைச் சத்தியம் இருக்கவேண்டும்” என்று இப்பெரியார் யோசித்து சைவசமயமாக இருந்தபோதிலும் ஊழியர்களோடு துணைநின்று, உற்சாகமாக வேலைசெய்யும்படி கடவுள் இவரை எனினார். இவ்வாறு இவர் தெய்வீக வழிகடத்துகளினால் சபைவளர்ச்சிக்குறுதுணையாயிருந்தனர். இங்ஙனம் இக் கல்விக்கழகம் ‘கிரிமிசையேற்றிய கிளர்ஒளித்திபம்போல்’ கிறிஸ்துவின் ஒளியை நானாதிக்கிலும் பிரதிபலிப்பித்தது.

சங். கனம்
J. D. சிமன்ஸ் ஐயர்
(7-ம் பக்கம்)

சங். கனம்
E. M. கீரிவித் ஐயர்
(12-ம் பக்கம்)

சங். கனம்
W. J. கன்ஸ் ஐயர்
(22-ம் பக்கம்)

கனம் ஜோர்ஜ்
L. அரியேஸ் அவர்கள்
(4-ம் பக்கம்)

2. சிமன்ஸ் ஐயர்காலம்

சிலகாலங்களின்பின், அதாவது 1874-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 24-ந் தேதியிலன்று யாழ்ப்பாணத்தின் இங்கிலாந்து கிருச்சபைக்குத் தலைமை மிஷனரியாக சங்கைதங்கிய கனம் J. D. சிமன்ஸ் ஐயரவர்கள் வந்து நம் கிராமத்திலும் ஊழியஞ்செய்ய இங்கு வந்தனர். இவர் கி. பி. 1875-ம் ஆண்டில் திரு. சலமன் என்னும் பெரியாரை இப்பாட ஆசிரியர், திரு. சாலை ஆசிரியராக இங்கனுப்பிவைத்தனர். சலமன் இவ்வாசிரியரே நிற்காலத்தில் நம்மில் அன்பு அவர்கள் கூர்த்தும் நம்மால் அன்புகூரப்பட்டும் இருந்து மறுமைக்குட் சென்ற கனம் I. S. இரத்தினத்திசைக்கம் போதகரவர்களின் தந்தையாவார். இவ்வுபாத்தியாயர் கிறிஸ்துவக்குள்ளான உன்னுணர்வுடனும் அன்புடனும் கன்னியையும் ஆக்மனூனத்தையும் ஒருங்கே தீரட்டிப் புகட்டி வருவாராயினர். கனம் சிமன்ஸ் ஐயரவர்களும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பன்முறைபும் கடும்மேதிங் கடந்து கடந்ததுடன் வந்துபோவது வழக்கம். ஆறடி ஏறடி ஆழமுள்ள உப்பாற்றை நீந்தியும் கழுத்தளவு தண்ணீரில் கடந்தும் இவர் பன்முறை நம் கிராமத்துக்கு சுவிசேஷத்தை—கிறிஸ்துவின் அன்பைச் சுமந்துகொண்டு வருவார். வந்து கடற்கரையோரங்களில் நடந்துதிரிந்து, பசியில், தாகத்தில், அவமதிப்பில், என்னங்களில் தைரியமாக தெய்வஅன்பால் ஏவப்பட்டு ஊழியஞ்செய்துகொண்டு வந்தனர். இவர் கடற்கரையோரங்களில் மீன்பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் நம் முன்னோர்மத்தியில் செல்வார் என்றும், அவர்கள் அக்காலத்தில் கிறிஸ்தவர்களைத் தேடிவரும், அவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் மிதிப்பதும், அவர்கட்கு உணவுகொடுப்பதும் மகா தீட்டானகாரியம் என்று

எண்ணியிருந்தபடியால் இவருக்கு உணவாவது தாகத்திற்கு
 நீராவது கொடாமலும், இருப்பதற்கு ஆசனம் ஒன்றும்
 கொடாமலும், ஒரு அழுக்கான உலகைக்கொடுக்க அதில் இவர்
 இருந்துகொண்டு கடவுளின் அன்பைப் பிரசங்கிப்பாரென்றும்
 பின் பகியோடும் தாகத்தோடும் ஆற்றையுங்கடந்தி 9 மைல்
 தூரமான பளைக்குச்சென்று அங்கே பசியும் தாகமும் தீர்த்து
 யாழ்ப்பாணம் செல்வாரென்றும் கூறப்படுகிறது. இந்த
 ஆங்கிலேயபக்தன் தமது சொகுசுகளையும், சௌகரியங்களையும்,
 ஆங்கில நாட்கடல்லாசங்களையும் வெறுத்துத்தள்ளி,
 சுகத்தைவிழந்து, பணத்தைவிழந்து, மதிப்பையிழந்து நாம்
 நினைக்கவும்முடியாத இத்தனை கஷ்டங்களை அனுபவித்து
 தமது எசமானுடைய சிலுவையைச் சுமந்த இந்நிகழ்ச்சியால்
 நமதுகிராமத்தில் சபை கட்டப்பட்டது. பலர் இரட்சிக்கப்
 பட்டனர். நம்முடைய இருதயமும் உருகுகின்றது. நமது
 பரிசுத்த தேவாலயத்தின் அடியில்உள்ள அத்திவாரத்திலே
 இவர் தம்மைப் பிழிந்துகொச்சிய இரத்தமும் இவர்பாடுகளின்
 பிரயாசமும் சேர்ந்துகிடக்கின்றன என்பது மிகையாகமாட்
 டாது. பல சாக்குப்போக்கானநியாயம் கூறிக்கொண்டு பிர
 யாசையின்றியிருக்கின்ற கிறிஸ்த ஊழியர்கட்கும் ஏனை
 யோர்க்கும் இவ் ஐயர் முன்மாதிரியாகக்கடவர்.

இங்குளும் இஸ்ஸையரும் சலமன் ஆசிரியரும் மகா பிர
 யாசையாய் கிறிஸ்துவின்ஒளியை வாயினால் மாத்திரமல்ல,
 தங்கள் நடைஉடைபாவனைகளாலும் பரப்பிவந்தனர். இச்
 சலமன் ஆசிரியரே, பிற்காலத்தில் சிறந்த சாட்சியும் நமது
 சபை உபதேசிகராகவுமிருந்த திரு. D. S. சின்னத்தம்பி
 என்பவரை அவரது துண்ணறிவையும் ஆத்மவிசாரத்தையும்
 கவனித்து அதிக பிரயாசையோடு கோப்பாய்ப் பாடசாலை

படிக்கும்படி ஒழுங்குசெய்து அவரது உயர்வுக்கு மிக உதவியாக இருந்தனர்.

இக்காலங்களில் பனே, எழுதுமட்டுவாள் என்னுமிடங்களிலும் சுவிசேஷ பிரபல்யணழியம் ஆரம்பமாபிற்று. கனம் J. பேரின்பநாயகம் அவர் கள் பனேயிலிருந்து ஊழியம்செய்ததோடு நமது கிராமத்துக்கும் பன்முறையாக வந்து நன்முறையாக ஊழியஞ்செய்தனர். சிறிது காலம் செல்ல இவருடைய இடத்தில் கனம் J. பெக்காஸ் அவர்கள் போதக உபதேசிகராக நியமிக்கப் பட்டு இங்கு வரலாயினர். இவர், பனே J. பெக்காஸ் எழுதுமட்டுவாள் என்னுமிடங்களிலும் அவர்கள் சுவிசேஷமாய் உடுத்துறையிலும் அதிக முயற்சியோடு சுவிசேஷஊழியஞ் செய்து கொண்டு வந்தனர்.

இக்காலத்தில் திரு. சலமன் ஆசிரியரவர்களினிடத்தில்திரு. தேவசகாயம் ஆசிரியரவர்கள் அமர்ந்து வேலைசெய்து வந்தனர். இவரும் முந்திய ஆசிரியரின் ஆசிரியர், திரு. ஆவியுள்ளவர். அதாவது கல்விப்பாடங்க ளோடு கடவுளின் சுவிசேஷ ஒளியையும் அவர்கள் பிள்ளைகளிலும் பெற்றூரிலும் பிரகாசிக்கும் படி தீவிரமுயற்சியெடுத்துவந்தனர். இவருக்குப் பக்கத்துணையாக கனம் J. பெக்காஸ் அவர்களும்வர இருவருஞ்சேர்ந்து நல்ஊழியம் செய்துவந்தனர். இவ்விருவருமே திரு. D. S. சின்னத்தம்பி உபதேசியரவர்கள் பிற காலத்தில் வதுவைசெய்த “சேரா அன்னம்மா” என்பவவை ஆரிய பிரயாசையோடு நல்லூர் விடுதிப் பெண்பாடசாலையில் சேர்த்துப் படிக்கவைத்தனர். அவ அக்கேதானே கடவுளின்

இரட்சணிய புண்ணியங்களை உணர்ந்து கிறிஸ்துவருள்ளாக ஞானஸ்வானமெடுத்து பரிசுத்த சீவியத்துக்குள் அடியெடுத்து வைக்கத் தொடங்கினா. பரிபூரணம் என்னும் ஒரு பெண்ணும் இங்கிருந்து கல்லூர்க்குப் படிக்கச்சென்று கிறிஸ்தவன் ஆனா. இவ்வாறு அனேக ஆத்துமாக்களின் இரட்சிப்புக்கு கணம் பெக்காஸ் போதகரவர்கள் கருவியாயினர். இவரும் பன்முறை மாரிகாலங்களில் ஆற்றுப்பெருக்கையும் கவனியாமல் நீந்தியும் கடந்தும் இங்கு வந்துபோவது வழக்கம். ஒருமுறை இவர் பிரசங்கத் செய்துகொண்டிருந்தபொழுது உடுத்துறையில் இருந்த.....என்பவரும் அவரைச்சேர்ந்தவர்களும் இவரைக்கையும் காலும் சுட்டி வருத்தினார்களாம். பொந்தியுபிலாத்து முன்னிலையில் கைகள் சுட்டப்பட்டுநின்ற தமது அன்பின் எசமானை நோக்கியவராய் தமது கட்டுண்டநிலையிலும் தைரியமாய் கடவுளின் அன்பைக் கூறினாராம். இவரைக் கட்டிவைத்தவரின் மகன் பிற்காலத்தில் இப்போதகரவர்களின் விட்டிலேயே வேலையாளாக இருந்தார் என்றும், இவர் தமக்கவர்கள்கேய்த தீமையை மறந்து அவர்கட்குப் பணவுதனியும் செய்தனர் என்றும் அறிகிறோம். தீமையை மறக்கும் இம் மறதிக்குணம் கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு இன்றியமையாத இவ்வுண்மையாகும்.

“நீ முகிர்வயதுள்ளவனாகும்போது உன்னைகளை நீட்டுவாய். வேறொருவன் உன் அரையைக்கட்டி உனக்கு இஷ்டமில்லாத இடத்துக்குக் கொண்டுபோவான் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன்.” யோ. 21:18

என்று உயிர்த்தெழுந்த கடவுள் தமது அன்புறையே பேதுருவுக்குச் சொன்ன அருமைத் திருமொழிகளை நாம் இப்போதகரவர்களின் அனுபவத்தில் கண்டோம். கிறிஸ்து

துவின் அன்பு நெருக்கியவினதால் நமதுசபை கட்டப்படுவதற்கு தமது கையும்காலும் கட்டப்பட்டார். இவரோடு சேர்ந்து வேலைசெய்துவந்த திரு. தேவசகாயம் ஆசிரியரின் இடத்தில் திரு. ஞானாரம்பம் சடையர் என் ஆசிரியர் திரு. பவர் அயர்ந்து கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தைத் ஞானாரம்பம் தொடர்ந்து நடத்தினார். இவரே பிற்காலத் சடையர் தில் நமது சபையுபதேசியாராக இருந்த கனம் D. P. முத்தத்தம்பியவர்களின் தமைய ஞானாவர். வேம்போடுகேணி என்றஊரில் படிப்பித்துக்கொண்டிருந்த கனம் D. S. சின்னத்தம்பி என்பவரும் இவ்வாசிரியரும் செபத்திலும்சுவிசேஷஊழியத்திலும் தரித்துவருவது வழக்கமாகவிருந்தது. ஓய்வநாள் ஆராதனைக்கு ஒருவருமில்லாக இவ்விருவரும் மாத்திரமே கூடிச்செலித்துவந்தனர். இவர்கட்கு கனம் பெக்காஸ் போதகரவர்களும் துணையாக இருந்து உற்சாகமுட்டிவந்தனர். இக்காலமுடிவில் அதாவது கி. பி. 1880 ம் ஆண்டளவில் நமதுசபை ஒருபோதும் மறத்தற்கு முடியாத சங்கைதங்கிய கனம் சிமன்ஸ் ஐயாவர்கள் இளைப்பாறி இவ்விடம்நீங்கி வேற்றிடம் சென்றனர். இவ் ஐயாவர்களின் அருமையும் பெருமையும் கூறற்கரிதாகும். 1858-ம் ஆண்டில் பாடையங்கோட்டை வித்துவான் H. A. கிருஷ்ணபிள்ளை என்ற பரிசுத்தவான் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்ளவும் ஞானஸ்கானம்பெற்றவும் இவ்ஐயர் காரணமாக இருந்தனராம். அவர் அவ்வாண்டு சித்திரை மாதம் 18-க் தேதி மைலாப்பூர் ஆலயத்தில் ஞானஸ்கானம்பெற்றபொழுது இவ் ஐயாவர்களே பிரசங்கம்செய்தார்களாம். இவ்வாறு அளவிடற்கரிய தெய்வபக்திநீரம்பிய வித்துவான் கிருஷ்ணபிள்ளையவர்களின் குருவை, நாம் அனுபவிக்கக்கூடாதத சிலாக்கியத்தை நினைக்க இதயம் உருடுகின்றது. மயிர் பொடிக்கின்றது. ஆச்சரியமும் பயமும் உண்டாகின்றன.

3. கிறிஸ்தியர்காலம்

சீமன்ஸ் ஐயர்காலம் எவ்வாறு நமதுசபை கட்டப்பட்டு வளர்ந்தோங்குவதற்குத் தவியாதோ அந்தேபோன்று சங்கை தங்கிய கனம் E. M. கிறிஸ்தி ஐயரவர்கள் கரீலத்திலும் மகா விசேஷமான அரியசேவைகள் செய்ப்பட்டன. . கி. பி. 1882-ம் ஆண்டு மாசிமாதம் இவர் தலைமை மிஷனரியாக நியோயிக்கப்பட்டுவந்ததும் உடுத்துறைக் கிராமத்தையும் ஆங்குள்ள பாமரமக்களையும் நினைந்து மனமுருகி ஆத்துமசுகம் மாத்திரமல்ல தேகசுகமும் காக்கப்பட

திரு. வேண்டுமென்றெண்ணி திரு. N. L. யோசுவா N. L. யோசுவா எனும் வைத்திய ஊழியனை இங்கனுப்பி வைத்தனர். இவ்வுழியன் பலமாசங்களாக இங்குள்ளாரின் நோய்பிணிகள் அகலுமாறு புதிய வைத்திய முறைகளால் நன்மைசெய்துவந்தனர். பின் இவர் அரசாட்சியாரின்கீழ் உத்தியோகமாகப் பிரிந்து சென்றனர்.

இலீகிவ்வாறுக, முன்னரே திரு. “சலமன்” ஆசிரியரால் கோப்பாயில் படிக்க ஒழுங்குசெய்யப்பட்டவரும் வேம்போடு கேணியில் ஆசிரியராயமர்ந்து சனிசேஷ பிரபலியைத்துக்குப் பாடுபட்டவருமாகிய கனம் D. S. சின்னத்

கனம் D. S., தம்பி அவர்களை கனம் கிறிஸ்தியரும் பிறரும் சின்னத்தம்பி சுதேசமிஷனரிச் சங்கத்தின்மூலமாக (தற் உபதேசியா போது J. C. M. A. எனப்படுவது அக் காலம் N. M. S. என்னப்பட்டது) உப

தேசியராக நியமித்து இங்கு அனுப்பி வைத்தனர். கனம் பெக்காஸ் போதகரவர்களால் நல்லூரில் படிக்க ஒழுங்குசெய்யப்பட்ட பூரீமதி சேரா அன்னம்மா என்பவளை இவர் வேம்போடுகேணியில் ஆசிரியராய் இருந்த

கனம் D. S. சின்னத்தம்பி

உபதேசியரவர்கள்
(12-ம் பக்கம்)

கனம் J. பேக்கர்

போதகரவர்கள்
(9-ம் பக்கம்)

• கனம் S. இரத்தினுதக்கம்

போதகரவர்கள்
(27-ம் பக்கம்)

கனம் S. C. டிவியே

போதகரவர்கள்
(26-ம் பக்கம்)

பொழுது வதுவைசெய்திருந்தனர். இக்காலத்தில் இவர் உக்கமணழியனும் வேலைசெய்யத்தொடங்கினபொழுது இவரும் தெர்விக அன்யால் ஏவப்பட்டு தமது நாயகனுக்கு உறுதுணையாக இருந்து சுவிசேஷமணழியத்தில் மிகவும் பங்கெடுத்து வந்தனர். இவர்கட்குதவியாக கனம் பெக்காஸ் போதகரவர்களும் சேர்ந்து ஊழியம்செய்ய கனம் கிறிஸ்து ஸுயரவர்களும் இவர்கட்கு உறுதுணையாகிநுந்து ஊக்கப்படுத்தி வந்தார். இவ்விதமாகச் சபாநாயகராகிய கிறிஸ்துபெருமான், தாம் தொடங்கின தமது வேலையை முற்றமுடிய நடாத்தி வளர்ப்பதற்கு இவ்வுப தேசியரவர்களைத் தமக்கேற்ற பாத்திரமாகத் தெரிந்து கொண்டார். இத் தம்பதிகளிருவரும் மற்றவர்கட்கு இரட்சிப்பைக் கற்றுண் தமது பெற்றார் உடன்பிறந்தார் சுற்றத் தாரை இம் மகாபெரிய இரட்சிப்புக்குள் நடத்தவேண்டுமென் றெண்ணுவாராயினர். ஆதலே இவர்களது ஊக்கமான வேண்டிகல்களினாலும் அரிய சாக்ஞ போதனைகளினாலும் இவரது மனைவியாரின் தந்தையாராகிய திரு. கந்தப்பர் என் பவர் ஆசிர்வாதம் என்னும் பெயருடனும் தாயாராகிய ஆழ்வாததை என்பவ சமாதானம் என்னும் பெயருடனும் கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம்பெற்றுக்கொண்டனர். இவர்கள் மாத்திரமல்ல இவர்களது ஏனையமக்களாகிய யோசேப் சின்னத்தம்பி, மேரி செல்லமுத்து, ஞானம்மா சின்னப்பிள்ளை, பரிபூரணம் பொன்னாச்சி என்பவர்களும் கிறிஸ்தவர்களா யினர். இங்குசுதரப்பட்ட கனம் யோசேப் கனம் யோசேப் சின்னத்தம்பி அவர்கள் தமிழாகிரியாயிருந்து சின்னத்தம்பி இளைப்பாறி வயோதிபாக இன்றும் கிறிஸ்து அவர்கள் வின் பாதித்துக்குள் செலிக்கின்றார். இவரது பிள்ளைகள் இலங்கையின் பலபாகங்களிலும்

உத்தியோகமாகி நமது சபைக்குத் துணையாய்த் தங்கள் ஏசுமா
னாகிய கிறிஸ்துசுவாமியின் நாமத்துக்கு மகிமையாய் வாழ்
கின்றனர்; இவரை தெய்வம் ஆசீர்வதித்தார். பிற்காலத்தில்
ஏற்பட்ட ஆலயக்கட்டுக் கொம்மிறற்கு இவரே தலைவ
ராக இருந்தமையும் நமது ஆலயங்கட்டப்படற்கு நிலமும்
தருமகாணிக்கையாக கொடுத்துதவினமையும் இவரை நினைக்
கும்பொழுது நாம் ஆண்டவருக்குள் மறக்கமுடியாது.
உபதேசியர் அவர்களது தமையனும் குடும்பத்தாரும்
இவர்களது ஸ்விகார புத்திரியாகிய வள்ளியம்மை ஆச்சிக்
குட்டி என்பவரும் கிறிஸ்துவின் ஒளிக்குட் பிரவேசித்தனர்.
இவர்களே மனந்திரும்பிக் குணப்பட்ட பெற்றாரும் உடன்
பிறந்தாரும் உறவின்முறையாருமாவர். இவர்கள் மாத்திர
மல்ல, பிற்காலத்தில் இச்சபை உபதேசியராகஇருந்து
விசேஷ ஊழியம்செய்து இப்போ இளைப்பாறி இருப்பவ
ராகிய கனம் டேவிட் பு. மூத்ததம்பி அவர்களும், அவரது
சகோதரரும் ஆசிரியசேவை செய்தவரும் இப்போது கிறிஸ்து
சுவாமியின் திருமடியிற் சென்றிருப்பவருமாகிய கனம்
யோசேப் பு. இளையதம்பி அவர்களும், சகோதரிகளாகிய
சின்னப்பிள்ளை அருளம்மா, வீராததை கிருபை என்பவர்
களும், திரு. மூத்ததம்பி தேவசகாயம் என்பவரும் இவரது
பிள்ளைகளாகிய குணநாயகம், பொன்னார் எடிகபெத், வள்ளிப்
பிள்ளை ருத் என்பவர்களும் ஆகிய இவ் வண்மரும் கிறிஸ்த
வர்களாகி கிறிஸ்துவின் ஆழ நீழ மகல முயரமற்ற அன்பை
ருசிக்க இவ் அருமையான உபதேசியாவர்களையே பாம
தெய்வம் பாவித்தருளினார். இங்கு கூறப்பட்ட கனம் டே. பு.
மூத்ததம்பியவர்களது தமையனாரும் கிறந்த செந்தமிழ்ச்
கவிபாடும் வரமுடைய புலவரும் ஆசிரியருமாயிருந்து கலங்கி
சென்ற சின்னக்குட்டி குரூரூரம்பம் அவர்கள் குணப்பட்டு

ஞானஸ்தானம் பெறுவதற்கும் இவரே கருவியாயினர். அன்றியும் இக்கிராமத்தாராகிய பலரும் இவ் உபதேசியாரின் சாதனாபாதனைகளால் கிறிஸ்துவின் மந்தைக்குட் சேர்க்கப்பட்டனர். அவர்கள் பின்வருவோர் :- ஸசவசமயப் பக்தனும் கேரீவில் அர்ச்சகருமாயிருந்த கதிர்காமர் போன் என்பவரும், மகனாகிய கணபதிப்பிள்ளை வேதமுத்து என்பவரும், சலமன் சீனியர் என்பவரும், நாகமுத்து நாத்தான்வேலும், மனைவியும், மகனாகிய நல்லதம்பி யோவானும், கணபதிப்பிள்ளை வைராக்கியம் என்பவரும், அவரது மனைவியும், மக்களாகிய ஆபிரகாம் வல்லிபுரம், மோசே வேலுப்பிள்ளை என்போரும் பிறருமாவர். இவர்களிற் பிற்கூறப்பட்டோரிற் சிலர் பின்வாங்கினரேனும் இவரது தளராமுயற்சியானது இச்சபை கட்டப்படற்கும், அநேகரின் ஆத்தம ஆறு தலுக்கும் பரிசுத்த சீவியத்துக்கும் மிகப்பெரிய ஏதுகரமாயிற்று.

இக்காலத்தில் இங்குள்ள பாடசாலையின் ஆசிரிய ஊழிய னாக கனம் D. P. மூத்ததம்பியவர்கள் கனம் D. P. 1889-ம் ஆண்டு மாகிமாதம் 1-ந் தேதி மூத்ததம்பி பாடசாலைப் பொறுப்பையேற்று ஊக்கமாகக் ஆசிரியர் கல்விபுகட்டியமையோடு தெய்வஒளி பிரகாசிக்கவும் பெருமுயற்சி செய்துகொண்டு வந்தனர். இவ்வாறு இவ் ஆசிரியரும், உபதேசியாரும் கூளிசேஷ ஊழியம் செய்துகொண்டுவரும்போது 1890-ம் ஆண்டு பங்குனிமாசம் 13-ந் தேதியிலன்று சங்கைதங்கிய கனம் E. M. கிறிவித் ஐயரவர்கள் கிறிஸ்துவாமியின் புகழிழ லடைந்தனர். 1895-ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாசம் 30-ந் தேதி 11000 ரூபாய் செலவில் கட்டிமுடித்து பிரதிஷ்டைபண்ணப் பட்ட பளைத் தேவாலயத்துக்கு இவரது பெருமுயற்சியால்

1889-ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 15-ந் தேதி மூலக்கல்லு வைக்கப்பட்டமையும் இவ்வயரை நினைக்கும்பொழுது நாம் மறக்கமுடியாது. இவரது இடத்தில் தலைமை மிஷனரியாக சங்கைதங்கிய கனம் J. I. பிக்லோட் ஐயரவர்கள் நியமிக்கப் பட்டுவந்தனர். இவரது வருகை நமதுசபைக்கும் கிராமத் துக்கும் பெரிய நன்மையாகமுடிந்தது.

4. பிக்வோட்ஜயர்காலம்

கி. பி. 1897-ம் ஆண்டுமுடிய அதாவது ஏழுவருடங் களும் கனம் சின்னத்தம்பிபுபதேசியாவர்கள் செய்யுமுழியத் துக்கு இப்பாதிரியாவர்கள் பலவழியாலும் உதவிபுரிந்து வந்தனர். அரும்பிரயாசையோடு இவர் இங்குவந்து கடும் மேடும் மணலும் வெளியும் கடலோரமும் நடந்துகின்று ஊழியம் செய்துகொண்டுவந்தனர். இவ்வுபதேசியாரும் ஆத்துமஒளியைப் பலர்பெறும்படி பாடுபட்ட தோடமையாது பலரை இங்கிருந்து கோப்பாய்ப் பாட சாலைக்கும் நல்லூர் விடுதிப்பெண்பாடசாலைக்கும் கொண்டு போய்ப் படிக்கச்சேர்த்து இங்கு கல்விமணமும், சீர்கிருத்த நாகரீகவாசனையும் விசயம் பாதிரிமார்களின் அனுசரணையான உதவியோடு மகாமுயற்சியெடுத்தனர். இக்காலத்தைப்போல கல்வியின் அருமையை உணர்ந்தோர் இங்கு அக்காலத்தில் இருந்தவர்களல்லர். இன்று நம்கிராமத்தில் ஆச்சரியமான மூலவல்லபமும், படிப்பில் அங்கலாய்ப்பும், தீராதவாஞ்சை யும் உண்டான பிள்ளைகள் பலர் இருந்து பணயில்லா வறுமையால் பெருமூச்சுவிடுகின்றனர். சிலமாசங்கட்குமுன் சுமார் 18 வயதுடைய ஒரு வாலிபன் என்னிடம்வந்து “நான் உங்கள் கிறிஸ்துவை இன்றே ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நான் படிக்க வழிதிறந்துதாருங்கள்” என்று கெஞ்சிக்கேட்டான். அவனுடைய பொருத்தனை தவறுடையதேயாயினும் கல்வியில் அவனுக்குள்ள அங்கலாய்ப்பைக் காட்டிற்று. தீராத வறுமை இன்று நம் கிராமத்தில் கல்விக்கெதிராகப் போராடி வெற்றி யடைகின்றது. இது இன்றைய நம்கிராமநிலை. ஆனால் அக்காலத்திலே பாதிரிமார் இலவசமாகப் படிப்பித்தற்கு பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்ப

தற்குக்கூட பெற்றாரிடமிருந்து சும்மதிபெறுவது மகா கஷ்டமாக இருந்தது. இவ்வுபதேசியாரவர்களை திரு. சலமன் ஆசிரியர் படிக்கக் கூட்டிப்போகும்போது இவரின் தாயார் இவரைக் கூட்டிச் செல்பவர்களையும் அதற்கு ஒத்தாசையான பலரையும் வாயில்வந்தவாறு ஏகித்திட்டி “ஐயோ! என்மகனை அநியாயமாய் எங்கோ தொலைத்துவிடக் கொண்டுபோனார்களே” என்று புலம்பினா என்று கூறப்படுகின்றது. ‘இலவச பணஉதவியும் தந்து பிள்ளைகளை உயர்த்தல்கைக்குக் கொண்டு வருவேம்’ என்று பாதிரிமார் மன்றாடியபொழுதும் பிறகுடங்கட்குச் சென்று கல்விசிற்பது மகா தோஷமானகாரியம் என்ற கமது பண்டைய கிராம அறியாமைக்கு இன்னுமொரு உதாரணமுமுண்டு.

ஆசிரியராகவும் உபதேசிகராகவுமிருந்து இன்று இளைப்பாறியிருக்கும் கணம் D. P. முத்ததம்பி அவர்கள் சிறுவராக இருந்தபொழுது கோப்பாய்ப் பாடசாலையில் படிக்கக் கூட்டிப் போகப்படும்போது இவரது தாயார் பின்னாக அழுதுகொண்டு வந்து வழியில்உள்ள, தான் வழிபடும் தெய்வத்தையோக்கிக் கையெடுத்துக் கும்பிட்டு “என்பிள்ளையைப் பாடசாலையில் சேர்க்க அவர்கள் மறுத்து திருப்பி அனுப்பிவிடும்படி நீ உதவிசெய்யவேண்டும். அப்படி நீ செய்தால் உனக்குப் பூசைசெய்வேன்” என்று பொருத்தனைபண்ணினா என்றும் அறிகின்றோம். அதுமாதிராமல்ல, 1929-ம் ஆண்டு எனது தமையனார் என்னைப் படிப்பிக்கும்படி தெல்லிப்பளைப் பாடசாலையில் கொண்டுபோய்ச்சேர்க்க முயற்சிசெய்தபொழுது எனதுதாயார் அதற்கு மறுத்து நின்றா. ஆனாலும், எனது உயர்வைவிரும்பிய என் அருமைத் தமையனார் என்னைக் கொண்டுபோகும்படி பிடிவாதம் செய்தபொழுது, “நீ படிக்கப்போ; ஆனால் கிறிஸ்தவனாகி எங்கள் சந்ததிக்குப்

பழிதேடிப்போடாதே” என்று கண்டிப்பாக எனக்குக் கட்டளையிட்டு, தமையனாரையும் எச்சரித்து, அரைமனதுடன் ஒருப்பட்டா என் மாதா.

இத்தகைய நிலைபரத்தில் இலவசமான கல்வியைக் கொடுக்கவும் பலவந்தமாகப் பிள்ளைகளை அழைக்கவேண்டிய காலமாக இருந்த அந்திரப்பந்தமான அறியாமையின்காலத்தில் இவ்வுபதேசிகரவர்கள் பலரை இங்கிருந்து பெரிய பாடசாலை கட்டுகனுப்பிப் படிப்பித்தனர் என்பது அக்காலத்தின் கோலப் படி அவருக்கு மகா பிரயாசையாகவும் நமக்கு வியப்பாகவும் இருக்கவேண்டியதே. இவரால் படிக்க ஒழுங்குசெய்யப் பட்டு உயர்வடைந்தோர் பலர். அவர்களுள் இவரின் மைத்துனரையும் கனம் D. P. முத்ததம்பி உபதேசிகரவர்களின் பத்தினியாராய் இருந்த தெய்வபக்தி நிரம்பிய மேரி செல்ல முத்து என்பவரை இங்கு குறிப்பிடுகின்றோம்.

அப்பால் நம்மவர்மனத்தைக் கொள்ளுகொண்டு சபை வளர்ச்சிக்கு தமது சீனியநடையால் உதவிசெய்த சங்கை நிறைந்த கனம் பிக்லோட்ஐயரவர்கள் மாறி வேறிடஞ்செல்ல அவரது ஸ்தானத்தில் சங்கைதங்கிய H. கோவ்லி ஐயர் அவர்கள் 1897-ம் ஆண்டு வைகாசியில் இங்கு நியமிக்கப்பட்டனர். இவர் தற்பொழுது கொழும்பு அத்தியட்சராக இருக்கும் மகாகனம் C. D. கோவ்லி அவர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

5. கோஸ்லிஐயர்காலம்

இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த ஐந்துவருஷங்களிலும் நமது உடுத்துறைக்கிராமத்தை நினைந்து அதற்காக அனேக பாடுகள் பட்டனர் என்றும் தன்னயமற்ற நன்னலனுழியத் செய்தனர் என்றும் அறிகின்றோம். இவர் காட்டிய 'இசக்க உருக்கங்களை நாம் கேள்விப்படும்பொழுது நம்முடைய இருதயம் உருகுகின்றது.

தமது நாயகனோடு, சீவநாயகரின் ஊழியத்தில் ஒத்து உழைத்துவந்த ஸ்ரீமதி சேரா அன்னம்மா என்னும் அம்மை யார் 1897-ம் ஆண்டில் தீராத நோய்வாய்ப் சபைத் தூண் பட்டனர். இது அவரின் புருஷனுக்கும் களில் ஒன்று கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகட்கும் ஆற்றொருக் மறைந்தது கவலைக்கிடனாயது. கனம் கோஸ்லிஐயரவர் கள் இவரின் கவலைக்கிடனான நிலைபாட்டை யறிந்து இங்கு வந்துசேர்ந்தனர். இவ் ஐயரும் கனம் பெக் காஸ் போதகரவர்களும் செய்த அரும் பிரயாசங்களால் கொடுக்கப்பட்ட மேலான மருந்துகள் எல்லாவற்றையும் கடந்து நோய் மேற்பட்டது. மரணப்பறிக்கையிலும் தன் புருஷனுக்கும் மக்கட்கும் சகோதரங்கட்கும் “எனக்காக அழாமல் உங்களுக்காக அழுங்கள்” என்று தேறுதல்கூறி நன்னம்பிக்கையுடன் மரணத்தை மகிழ்வொடு வரவேற்று, தமது ஆறு சிறுபிள்ளைகளையும் தமது நாயகனிடம் ஒப் படைத்து 1899-ம் ஆண்டு பங்குனிமாசம் மரண யோர்தான் நதியைக் கடந்து தமது சீவநாயகரின் திருவடி நிழலடைந் தனர். கிறிஸ்துவை சீவனாகுடைய அவருடைய மக்க ளுக்கு மரணம் ஆதாயப்பொருளாகவும் சந்தேகாஷமாகவும் இருக்குமென்று பரி. பவுல் கூறியமை எவ்வளவு உண்மை யான சத்தியம்!

பின்னர் தமது ஆறு சிறுபிள்ளைகளின் பொறுப்பாலும் குடும்பபாரத்தாலும் நொந்தவராகி இவ்வுபதேசியார் தமது மனைவியின் சகோதரியை புருஷிவாகமாக மணந்தனர். அப்பால் தமது ஊழியத்தினின்றும் இளைப்பாறினர். உத்தியோகத்தை விட்டும் சுவீசேஷஊழியத்தைவிடாது ஊக்கமாக நடத்திவந்தனர். இவ்ஊழியத்தோடு உடுத்துறைச்சபைக் கொரு ஆலயம்வேண்டுமென்று எங்கும்சூறி அத்தற்கெனப் பணஞ்சேர்க்க அரும் பாடுபட்டு வந்தனர். இக்காலத்தில் அதாவது 1902-ம் ஆண்டு மாகிமாதத்தில் நமக்கு மிகவும் அருமையான கனம் கோஸ்லியரவர்கள் இங்கிலாந்து சென்றனர்.

6. கனன் ஐயர்காலம்

1902-ம் ஆண்டு ஆவணிமாசத்தில் கனம் W. J. கனன் ஐயர் அவர்கள், கனம் கோஸ்லி ஐயரவர்களின் இடத்தில் தலைமை மிஷனரியாக வந்துசேர்ந்தனர். இவர் மர்த்திரமல்ல இவரது மனைவியாரும் சுவிசேஷலேலையில் அதிகம் கரிசனம் செய்து வந்தனர் என்பது அவ்வும்மையார் நல்லூர் விடுதிப் பெண்பாடசாலைக்குப் பொறுப்பாக இருந்து நடத்தியமையாலும் பிற குறிப்புகளாலும் அறியக்கிடக்கின்றது. இவ் ஐயரவர்கள் நமது கிராமத்தில் மாத்திரமல்ல, 1907-ம் ஆண்டளவில் தனியூற்று (முல்லைத்தீவு) முதலிய காடடர்ந்த வன்னிப்பிரதேசங்கட்கும் சென்று அனுசூலமான ஊழியஞ் செய்துவந்தனர். அங்கே 1913-ம் ஆண்டில் கட்டிமுடிக்கப்பட்டு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஆலயத்துக்கு இவ் ஐயரவர்களே அத்திவாரக்கல் இட்டனர். இவர் நமது சபையிலும் கிராமத்திலும் மிகவும் அன்புகூர்ந்தனர். பலவருடங்களின் முன் கனம் சிமன்ஸ் ஐயரவர்கள் நமது கிராமத்தில் பட்ட பாடுகளைக் குறைவின்றி இவரும் பட்டார். கடற்கரையோரமாக அனேகம்முறை தமது எசுமாலுக்காக ஆட்சளைப் பிடிக்கும்படி நடந்துதிரிந்தார். நம்மால் மறக்கமுடியாத அருமையான அனுசூலமான ஊழியஞ்செய்தார். சபையும் வளர்ந்து பெருகிற்று. இக்காலத்தில் கனம் சின்னத்தம்பி உபதேசிகர் அவர்களின் இடத்தில் கனம் S. இளையதம்பி உபதேசிகர்வர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். சின்னர் 1903-ம் ஆண்டு இவர் நல்லூர் விடுதிப் பெண்பாடசாலைத் தலைமை ஆசிரியராக மாறிச் சென்றனர். இவ்வருடத்தில் நமது சபைவளர்ச்சிக்கும் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் காரணமாக இருந்து நமது பச்சிலைப்பளிப் பகுதியில் தமது சுசந்தையும் சொகுசையும் இழந்து 35 வருடங்

களாக தளராணழியஞ்செய்து நமது அன்பையெல்லாம்
 கவர்ந்த கனம் பெக்காஸ் போதகரவர்கள் இடம்மாறி தம்பதி
 சென்றனர். கிறிஸ்துசுவாமிக்குள்ளாக இப்பெருந்தகையா
 ளர்க்கு நாம் எவ்வளவோ நன்றியும் கடமையும் உள்ளவர்களாக
 இருக்கிறோம். இவர் ஆசிரியராக இருந்து உபதேசிகராக
 இருந்து பின் போதகராகப் பல அனுபவம்படைத்த பெரி
 யார். இவர் 1913-ம் ஆண்டு ஆடிமாசம் 15-ம் தேதி தமது
 50-ம் வருட யூபிலிவிழாக் கொண்டாடியபொழுது அக்கூட்
 டத்துக்கு (Sir William Twynam) கனம் துவைனம்
 துரையவர்கள் தலைமைவகித்தனர். கொழும்பு பிஷ்ப் அவர்
 கள் சமுகமளித்தனர். 82 போதகர்மார் வந்திருந்தனர்.
 இத்தகைய கல்லாழியனும் நமது சபைப் பிதாவுமாகிய இவர்
 நமது சபையைவிட்டுப் பிரிந்தமை சபைக்குப் பாரியநட்டமே
 எனினும் இவரது இடத்தில் இவர் மாறிச்சென்ற 1903-ம்
 ஆண்டிலேயே நமது சபைப்போதகராக கனம் S. மோஷ்
 போதகரவர்கள் வந்து சபைக்குறுதுணையாக அமர்ந்து
 ணழியஞ்செய்துவந்தனர். கிறிஸ்துசுவாமியின் நாமம் இப்
 போதகர் அவர்களின் முயற்சியாலும் கனம் கனன் ஐயரவர்
 களின் அரிய பாடுகளினாலும் நமது சபையில் மகிமைய்
 பட்டுக்கொண்டு வரும்பொழுது இரண்டு துக்ககரமான சம்ப
 வங்கள் நிகழ்ந்தன. ஒன்று, தமது 40 வருடசேவைக்குப்
 பின் அதாவது 1909-ம் ஆண்டு புரட்டாசி மாசம் 8-ந்தேதி
 நமது சபைக்கு அன்பான மேய்ப்பனாக இருந்த கனம் மோஷ்
 போதகரவர்கள் இவ்வுலகவாழ்வு நீத்து இயேசுபதமடைந்
 தனர். இரண்டாவதாக, அனேகவருடங்களாக இச்சபைக்
 காக அரும்பாடுபட்டவரும், நமதுசபை வளர்வதற்கு காரண
 மாக இருந்தவரும் தேவனுற் புகழப்படத்தக்கவரும்
 ஆகிய கனம் D. S. சின்னத்தம்பி உபதேசிகரவர்கள்

கனம் D. S. 1914-ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதத்தில் சின்னத்தம்பி நம்மைவிட்டு மறைந்து மறுமைக்குட் சென்றார். உபதேசிகர் இக்கிழச்சியை நமதுசபை மறக்க அவர்களின் முடியாது. நமது சபையின் தந்தையும் மறைவு இவர்; தாயும் இவர். ஆலயங்கட்டுக்கு அரும்பாடுபட்டவர். இக்காலங்களில் ஆலயம் கட்டி முடிந்தபொழுதும் நமதுசபையில் மகிமைக்கேதுவான நன்மையான காரியங்கள் நடந்தேறும்பொழுதும், சபையாரில் பக்தியனற்கவாலை பற்றிள்ளியும்பொழுதும், இவர் பரலோகத்தின் சேனைகளுடன் சேர்ந்து இன்றும் நம்மைப்பார்த்து மகிழ்வடைகின்றார் என்று கர்த்தருக்குள் விசுவாசிக்கின்றோம்.

1903-ம் ஆண்டு தொடங்கி 1908-ம் ஆண்டுவரையும் உடுத்துறைப்பாடசாலை உபாத்தியாயராகவும் கனிசேஷகராகவும் இருந்து செவ்வனே கடமையாற்றிய கனம் D. P. கனம் D. P. முத்ததம்பி அவர்கள் 1904-ம் ஆண்டு நமது சபை உபதேசிகராக நியமிக்கப் பட்டனர். இவரிடம் கல்விசுற்ற ஆணைகள் இவரது பாடசாலை வேலைவழங்குகையும் நேர்மையையும் கூறக்கேட்டிருக்கின்றோம். ஆகம் லாபம் சிறைந்த கல்விபுகட்டும் வரமும் இவருக்குண்டு. கிராமங்கிராமமாக கிறிஸ்துவின் ஒளியை பரப்புவதில் முயற்சியெடுத்துவந்தனர். இவ் உபதேசிகரவர்கள் இம்மகிமையான ஊழியம் செய்வதற்கு உதவியாகவும் காரணமாகவும் கனம் சின்னத்தம்பி உபதேசிகரவர்களின் பாரியாரின் தந்தையாரும் சுருணசபாவலட்சணம் சிறைந்தவவுமாகிய மேரி செல்லமுத்து என்னும் அம்மையார், பத்தினியாராக வந்து வாய்த்தனர். மனைவிபார் தேவஊழியத்துக்கு உதவியும்

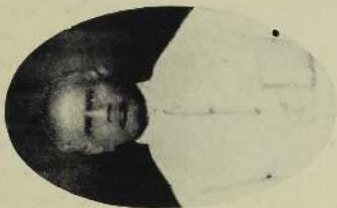

கனம் J. A. R. ஸ்ரீநிவாசன்

பாதிசியாவர்கள்

(34-ம் பக்கம்)

கனம் D. P. சூத்தரன்

உபதேசியாவர்கள்

(24-ம் பக்கம்)

காரணமுமாய் இருந்தா என்றேன். ஏனெனில் யாழ்ப்பாணச் சபைகளில் பல இடங்களில் மனைவிமாரின் தொந்தரவால் ஊழியர்களின் தேவஊழியம் தடைப்படுவதும் மனைவிமாரின் சகாயத்தினால் ஊழியர்களின் தேவஊழியம் மகிமைப்படுவதும் கண்ணோக் கண்டேன் பலமுறை.

இவ்வுபதேசியாரின் தேவஊழியத்துக்குப் பெருந்துணையாக இருந்த இவ் அம்மையார் நல்லூரில் கல்வி கற்றுத் தேறினவ. கல்வியும் பத்தியும் விருந்தோம்பும் இன்முக சுபாவமும் பொருங்கிய இவ் தமது நாயகனின் தேவஊழியத்துக்கு துணைசெய்தமை வியப்பன்று. 1912-ம் ஆண்டில் இவ் உபதேசியாரவர்கள் வேதத்தை இன்னும் ஆழமாகவும் விரிவாகவும் படித்துத் தேறுவதற்காக இந்தியாவுக்குச் சென்று பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகம்பெற்ற வேதபண்டிதராகிய கனம் உவாக்கர் ஐயர் முதலானவர்களிடம் வேதபோதனையும் சுவிசேஷ சாதனையும் பெற்றுத் திரும்பினர்.

R. 21880.

7. பிற்காலம்

இந்தியாவிலிருந்து திரும்பிவந்த இவ் உபதேசியரவர்கள் தேவமூழியத்தை நாம் விட்ட இடத்திலிருந்து திரும்பச் செய்துகொண்டுவந்தனர். இவரதுகாலத்தில் எமதுசபைக்கு விசேடகுணையாக இருந்த இரு தேவமூழியர்களை நாம் இவ் விடத்தில் குறிப்பிடுவது இன்றியமையாதது. முகலாலதாசு கனம் மோஷ் போதகர் அவர்களின் இடத்துக்கு 1910-ம் ஆண்டு நமது சபைமூழியனாகவும் போதக கனம் S. C. ராகவும் வந்த கனம் S. C. டானியேல் டானியேல் போதகரவர்களைக் குறிப்பிடவேண்டும். போதகரவர்கள் இவர் நல்லமூழியம் நமக்குச்செய்தார். இவர் நமதுசபையில் மிகவும் அன்புள்ளவர். “உதேத் துறைச்சபை ஒரு சிறிய கொலோசேச சபை” என்று இவர் பலமுறை கூறுவதுண்டு. இது நமதுசபையில் இவருக்குள்ள அன்னையும் மதிப்பையும் காட்டுகின்றது. இவர் பின்வாங்கிச் செல்வோரைத் தேடித்தேடிச் சந்திப்பதில் சலியாதவர். இவ்விடமமாக ஒரு சைவருடைய வீட்டுக்கு இவர் ஒருமுறை போனபோழுது பாலுடன் நஞ்சுகலந்து கொடுக்கப்பட்ட தென்றும் இவர் தெந்யாமல் அதைப் பருகினதென்றும் தெய்வாதினமாக உயிர்த்தப்பிப் பிழைத்தனர் என்றும் கேள்விப்படுகின்றோம். நமது ஆலயக்கட்டுக்கு இவர்காலத்தில் சுமார் 1300 ரூபா அளவில் சேர்க்கப்பட்டது. நமது சபைமூழியத்தை ஆரம்பித்த நமது ஆதிப் பிதாவாகிய கனம் யோர்ஜ் டானியேல் அவர்களது புத்திரர் இவர். இவ்வருமையான மூழியம்செய்த இப்பெரியார் 1916-ம் ஆண்டில் வேற்றிடம் மாறிச்சென்றனர்.

இரண்டாவதாக 1916-ம் ஆண்டில் கனம் டானியேல் போதகர் அவர்களின் இடத்தில் நியமிக்கப்பட்டு நமது சபையின் நல்லமையப்பனாக வந்த கனம் S. இரத்தகனம் S. இரத்த தினாதிக்கம் போதகரவர்களை நமதுசபை தினாதிக்கம் ஒருபோதும் மறக்கமுடியாது. சாந்தமும் போதகரவர்கள் தயவும் அமைதியான வார்த்தையும் இவரது மிறப்புச்சபாவம். எத்தகைய கோபசபாவ முள்வவர்களையும் தம்மீது சிறிப்பாப்பவர்களையும் தமது தாழ்மையான அமைதியான வார்த்தைகளால் அடக்கும் கெட்டித்தனமும் புன்முறுவல் கனிந்து மலர்ந்த முகமும் சாந்தமான பார்வையும் உடையவர் இவர். கிறிஸ்துவை இவரில் நாம் கண்டோம்; பேச்சில் மாத்கிராமல்ல, சீவியத்திலும். இவர் நமது ஆலயங் கட்டப்படவேண்டுமென அரு முயற்சி எடுத்தோருள் தலைசிறந்தவராவர். எம்மில் இவர் வைத்த பேரன்னை மறவோம். எனினும், இவரைத் தெய்வம் தமது சித்தப்படியே 1936-ம் ஆண்டில் தமதுமடிக்கு அழைத்தருளினார். இவரது ஆத்துமா சாந்தியடைவதாக.

இங்ஙனமாக, இத்தகைய உத்தம பேரதகர்கள் இருவருடனும் இவ் உபதேசியரவர்கள் கிறிஸ்துவின் அன்பை மனம் வாக்கு காயங்களால் வெளிப்படுத்தி அஞ்ஞான மாயையில் இருந்த எத்தனையோ ஆத்துமாக்களை அந்தகாரத்திலிருந்து அச்சரியமான ஒளியினிடத்து ஆண்டவர் அருளால் அழைத்துச்சென்றனர்.

வீரகத்தி சத்தியநாதன், அருளம்மா சின்னப்பிள்ளை என்பவர்களும் டானியேல் வடிவேலு, பேதுரு தரையப்பா, போல்தாமர், சின்னத்தங்கச்சி என்பவர்களும் யேசுதாசன் கணபதிப்பிள்ளை, யேசுதாசன் முருகேசு, என்பவர்களும் யோன் கணபதிப்பிள்ளை என்பவரும் கிறிஸ்துவை அறியவும்

அவரைத் தம் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ளவும் இவரையே சுவாமி பாவித்தருளினார். அன்றியும் டானியேல் முத்துச்சாமி, அமுதம் என்பவர்களும் செல்லமுத்து, பொன்னம்மா என்பவர்களும் கிறிஸ்துவின் மன்னதக்குரிய ஆடுகள் ஆகவும் இவரே துணைக்காரணமாயினர். இப்பகினைமூவரும் ஒருவர் கிறிஸ்துவை மறுதலித்துப் பின்வாங்கினர். சிலர் மறுமைக்குட்சென்றனர். ஏனையோர் உத்தமமார்க்கத்தின் உயிர்பெற்று வாழ்கின்றனர்.

அன்றியும் கிறிஸ்துவையும், சத்தியமார்க்கத்தையும், கிறிஸ்துவின் வசனங்களையும், கிறிஸ்துவின் ஊழியர்களையும் பகிரங்கமாகப் பதைத்து ‘முள்ளில் உதைத்துக்கொண்டு’ திரிந்த க. பேதுரு முத்தையா என்பவரும் “அவராலேயன்றி வேறொருவராலும் இரட்சிப்பு இல்லை; நாம் இரட்சிக்கப்படும் படிக்கு வானத்தின்கீழேயும் மனுஷர்களுக்குள்ளே அவருடைய நாமமேயல்லாமல் வேறொருநாமம் சுட்டிவைக்கப்பட வில்லை” (அப். 4: 12) என்று ஆணியானவர் பேதுருவின் வாயினாகிய கிறிஸ்துமார்க்க மூலாதார சத்தியத்தை மனதார ஏற்றுக்கொண்டு கிறிஸ்துவை இரட்சகனாகவும் தெய்வமாகவும் தொழுதுகொள்ள இவ் உபதேசிபாரவர்கள் பல முறை அரும்பாடுபட்டனர்.

மேலும் குணநாயகம், ஷேவேலு, துரையப்பா, முத்துத்தம்பி போல், யோன் கணபதிபிள்ளை, யேகநாசன் என்னும் ஆண்டிள்ளைகளும், ரூக், பாக்கியம், சின்னத்தங்கம் என்னும் பெண்பிள்ளைகளும் கோப்பாய் கல்லூர் என்னும் இடங்கட்குச் சென்று கல்விதந்துத் திரும்ப இவ் உபதேசிபாரவர்கள் செய்த உதவிகளும் பட்ட பிரயாசங்களும் அளப்பில். இவ்வாறு அனைக பிள்ளைகளின் கல்விக்கும் ஆத்துமஇரட்சிப்புக்காகவும் அனைகருடைய உத்தியோகங்கட்கும் சபைவளர்ச்சி

சிக்கும் ஏதுகரமாக ஆண்டவரால் பாவிக்கப்பட்ட இவர் 1928-ம் ஆண்டில் உபதேசியர் உத்தியோகத்தினின்றும் இளைப்பாறினர். உத்தியோகத்தினின்றும் இளைப்பாறினரே யன்றி தேவாண்டியத்தினின்றும் இளைப்பாறுதவராகி இன்று வரையும் எவ்வித வேதனமுமின்றி அதிக பிரயாசையுடனும் விடாப்பிடியாகவும், முன்மாதிரியுடனும் தம்மை ஆழ்கொண்ட நாதனுக்கென்று அன்பின் ஊழியம் செய்துகொண்டு வருகின்றனர். இச்செய்கை கர்த்தரின் பார்வைக்கு அருமையும் நமக்கு முன்மாதிரியுமே.

இச்சபைக்கொரு ஆலயம் இல்லையே என்று காலத்துக்குக்காலம் கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகள் பலர் முயற்சி எடுத்து வந்தனர். எனினும் தெய்வம் நமது ஆலயம் கட்டிமுடிக்கப் படற்கு சுருணியாக இவரையே தெரிந்துகொண்டார்; ஆதலால் எருசலேம் தேவாலயம் கட்டிமுடிக்க சாலோமோன் ஞானியைத் தெரிந்துகொண்டதுபோல. இவர் தமது தேக சுகத்தையும் நேரத்தையும் தியாகம்செய்து இவ்வாலயக் கட்டுக்காக யாழ்ப்பாணத்திலும் இலங்கையின் பலபாகங்களிலும் செபத்தோடும் பிரயாசத்தோடும் அரும்பாடுபட்டு உழைத்தனர். தெய்வ ஏவுதலால் நமது சபையின் அங்கத்தவர்களும் பிறஇடங்களிலே உத்தியோகமாக இருக்கும் நமது சபையின் பிள்ளைகளும் நமது சபையில் அனுகாபமுள்ள மற்றவரை தேவபிள்ளைகளும் உற்சாகமாகப் பொருள்உதவிசெய்தனர். நமது ஆலயத்தை நாம் பார்க்கும்பொழுதும் நினைக்கும் பொழுதும் இவ் உபதேசியரவர்களையும்சேர்த்து நினைக்கும் படியாக இவர் இவ்வாலயக்கட்டுக்காக பலநிந்தனைகள் எதிர்ப்பு கட்டடாக தம் முழுப் பெலத்தாலும் அரியசேவை செய்தனர்.

நமது திருச்சபைக்கு நாயகராகிய கிறிஸ்துவரவரின் நமக்குத் தந்தையர்களுள் பெரிய ஈவு 1933-ம் ஆண்டில் நமது

சபைக்கென்று நியமிக்கப்பட்ட கனம் J. A. R. நவரத்தினம் பாதிரியாரவர்கள். இவர் நமது சபையிலும் சபை அங்கத்தலர்களிலும் அன்புக்கும் மாதிரி இதின் துவாமியின் அன்பைப்போலவே. இவர் இவ்வன்பால் நெருக்கி ஏவப்பட்ட படியால் இவ் உபதேசியாரவர்களுக்கு துணையாக இருந்து ஆலயக்கட்டுக்காக செபவேண்டுதலும் பொருள் உதவியும் நேறனேக அரிய முயற்சியும் செய்துவந்தனர். மகா கனம் கொழும்பு பிஷப் அவர்களும் நமது இரு ஆர்ச் மக்கன்மார் அவர்களும் இவ் ஆலயக்கட்டு விஷயத்தில் மிகுந்த கரிசனை எடுக்கும்படி இவர் செய்தார். உடுத்துறைப்பாடசாலைத் தலைமையாதிரியராகப் பலவருடங்களாக இருந்து காலஞ் சென்ற கனம் வ. தா. பொன்னையா ஆதிரியரவர்கள் இவ் ஆலயத்துக்காகப் பொருளுதவியோடு நமது சரீரசுகந்தையும் தியாகஞ்செய்து அரும்பாடுபட்டுச் சேவைசெய்தனர். இவர் தம் பொருளை ஆலயத்துக்கு ஈந்திலும் பார்க்க அனேக தருணங்களில் கணனிழிப்பிலும் கஷ்டத்திலும் அகப்பட்டு, நமது தேசத்தையும் தேரத்தையும் செலவழித்து இவ்வாலயக் கட்டுக்காக அரும்பாடுபட்டதை நாம் பன்முறை கண்டிருக்கின்றோம். ஆண்டவரிடமிருந்து இவர் தமது பிரயாசத்துக்கு பிரதிபலன் பெறுவாராக. அன்றியும் பாடசாலை விஷயங்களிலும் சபைவிஷயங்களிலும் தன்னை ஆண்டவருக்கென்று பாணபனியாகவார்த்து நல்லுழியம் செய்வது இவரது பிறப்புச்சபாவம். 1933-ம் ஆண்டு எரிந்து ஒழிந்த உடுத்துறைப் பாடசாலையை இப்போது விளங்குவதுபோல பலர் உதவியுடன் நன்னிலையில் கட்ட அரும்பாடுபட்டு கட்டி முடித்தவரும் இவரேயாவர். இக்கிராமத்துக்கும் பிறஇடங்கட்கும் அன்பனாகவும் நமது சபைக்கொரு தூணாகவும் இருந்த இவர் தமது இளவயதில் 1937-ம் ஆண்டு ஆடி மாதம்

15-ந்தேதி தளர்ப்பாத தெய்வபக்தியுடன் அண்டவருடைய மார்பண்ணை சென்றனர். இவர் இவ் ஆலயங்கட்டி முடிவடைந்தபின் இதற்குட் சென்று கொழுதுகொள்ளுதலையும் காண வாய்செய்யாவிருந்தனரெனினும் கர்த்தருடைய சித்தம் வேறு விதமாக நிறைவேற்றிற்று. இவரது ஆர்வ சாக்ஷியடைவதாக.

இவ்வபாத்தியாயரவர்களும் இவ் உபதேசியாரவர்களும் அனேக தேவபிள்ளைகளும் உன்னுணர்வோடு செய்க செயலெண்ணுகலினாலும் பொருள் உதவியினாலும் 1933-ம் ஆண்டு அடிமாசம் 24-ந் தேதி நமதுசபைத் தேவாலயத்துக்கு கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவரவரையே மூலக்கல்லாக

ஆலயத்தின் வும் அவர் சிங்கிய இரத்தவெள்ளமே அக்தி மூலக்கல்லு வாரமாகவும் இருக்கும்படி சங்கை. கனம்

F. L. பெவன் பாத்திரியாராகிய கொழும்பு

ஆர்ச் மக்கன் அவர்கள் மனமுலந்து யாழ்ப்பாணச்சபையின் பல போதகர்கள் முன்னிலையில் அத்திவாரமிட்டார்கள். இவ்வருடத்திலேயே சபைவிருத்திக்காகவும் தெய்வநாம மகிமைக்காகவும் மிகத்துணையாக இருந்த மேரி செல்லமுத்து அம்மையார் திராப்பினிவாய்ப்பாட்டு 1933-ம்

ஒரு ஆண்டு வைகாசி மாதம் 30-ந் திகதியிலன்று நல்லமாதாலின் தமது நாயகனையும் தமது ஏழமக்களையும் பரிவு நம்மெல்லாரையும்பிரிந்து தமது 62-ம்வயதில் பரதிசு சென்றமை நமதுசபைக்கு வந்த நட

பங்களுள் பெரிது எனலாம். இவ பல சுதுணம்நிறைந்த அம்மையார். கிறிஸ்தவர்களையும் கிறிஸ்த ஊழியர்களையும் இவ உபசரிக்கும்முறையும் அன்புகாட்டும் நெறியும் ஒருவராலும் மறக்கமுடியாத ஒரு தூதனமான வட்சணம். இத் தாக் கொணப் பிரிவால் உபதேசியாரவர்கள் பெரிதும் திகைத்தனர். எனினும் தைரியத்தை விடாமல் ஆலயக் கட்டுக்காக உற்சாக

மாய் பொருள் சேர்க்க மறுபடியும் இவர் முயற்சி எடுத்தனர். இவரது அரும்பிரயாசைகளான தியாகமுயற்சிகட்காக இவரையும் இவ் அலயம் உறுவாகி எழும்புவதற்கு சீரீர அத்ம் பொருள் உதவிகள் செய்த யாவரையும் கர்த்தர் நினைத்தருளுவாராக என்று நாம் வேண்டுகல் செய்கின்றோம். 1934-ம் ஆண்டு

ஆவணிமாசம் 2-ம்தேதி மாலை 4.30 மணிக்கு முதலாவது முதன்முதலாக நமது சபையில் ஆண்களும் திடப்படுத்தல் பெண்களுமாய் 8 பேர் திடப்படுத்தல் பெற்றனர். அக்நாலத்தில் கொழும்பு அத்தியட்சராக இருந்த மகாகனம் மார்க் கார்ப்பென்சர் காணிப் அவர்கள் நமதுசபையைத் தரிசித்து இத்திடப்படுத்தல் வைபவத்தை நடத்தும் சிலாக்கியம் நமற்குக் கிடைத்தது. அலயம் இன்னும் கட்டி முடியாமைவால் வழமைபோல் உடுத்துறைப் பாடசாலை மண்டபத்திலேயே இத்திடப்படுத்தல் ஆராதனை மகா கனம் அத்தியட்சரவர்கள் நடத்தினார்கள்.

1936-ம் ஆண்டு கார்த்திகைமாசம் 19-ம் திகதி நமது சபை உபதேசியராக கனம் K. P. சத்தியநேசன் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டு 1940-ம் ஆண்டுவுரையும் கனம் K. P. சமார் நான்கு வருடங்களுக்க ஊழியஞ்செய்து சத்தியநேசன் வந்தனர். இவர் வந்து சிலகாலங்கட்குள் உபதேசியர் ளாகவே லிஸ்லி மகேஸ்வரி என்னும் பிள்ளை அவர்கள் கிறிஸ்துவின் மந்தைக்குட் சேர்க்கப்பட்டா. ஞாயிற்றுக்கிமைக்கூட்டங்களேயன்றி புதன் கிழமைகளில் வீட்டுக்கூட்டங்களும் ஆலயத்தில் வேதப் படிப்புக்கூட்டங்களும் இவர் நடத்திச் சபைக்கு நல்லாழியஞ் செய்தவந்த யாழ்ப்பாணக் கிறிஸ்த மிஷனரிச்சங்க (J. C. M. A.) ஊழியனாக கிளிரொச்சி என்ற கிராமத்தக்கு மாறிச் சென்று ஆக்கு மகிமையான ஊழியம் செய்துவருகின்றார்.

நமது ஆலய பலிபீடம்

நமது ஆலயப் பிரதிஷ்டையிலன்று
அத்தியட்சரவர்தனும், தருமாரும், சபையாரும்.
சேனற பவனக்காட்சி.

நமது சபைச்சரித்திரத்தில் பொன்னமுத்துக்களால் தாறுமுறை பொறிக்கப்படவேண்டிய வருடம் 1938-ம் ஆண்டு. ஏனெனில், நமது ஆலயம் கட்டி முடிக்கப்பட்டு கர்த்தருடையவிடாகப் பிரதிஷ்டைபண்ணப்பட்ட ஆண்டு இவ்வருடமே. இவ்வாண்டு பங்குனிமாசம் 29-ம், 30-ம் தேதிகளில் கொழும்பு அத்தியட்சரவர்கள் நமதுசபைக்கு மறுபடியும் விஜயஞ்செய்து யாழ்ப்பாணத்தின் பலபாகங்களிலுமிருந்துவந்த போதகர்மாரும் சபையங்கத்தவர்களுமான சுமார் 150 பேர் முன்னிலையில் பரிசுத்த மகதலேனா மரியாளின் திருநாளின் ஞாபகார்த்தமாக அப்பெயரோடு நமது ஆலயத்தைக் கடவுளுக்கு என்று பிரதிஷ்டைபண்ணித் தந்தார்கள். அன்றே 9 பேர் திடப்படுத்தல் பெற்றனர். இவ்விதமாக, அத்திவாரமிடப்பட்டு ஐந்துவருடங்களின்சின் சுமார் 6000 ரூபா செலவுடன் நமக்கொரு அழகான சிறியஆலயம் கிடைத்தது. இச்சிலாக்கியங்கள் மாத்திரமல்ல, 1927-ம் ஆண்டு கர்த்திகை கனம் C. T. மாசம் தொடங்கி 1930-ம் ஆண்டுவுரையும் வில்லியம்ஸ் நமது சபையின் மேய்ப்பனாக கனம் C. T. போதகர் வில்லியம்ஸ் அவர்கள் நல்லுழியஞ்செய்தார். அவர்கள் இக்காலத்தில் நம்சபை அதிகம் முன்னேற்ற மடைந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆக்துமாவை கட்டப்படுத்தி அந்தகாரத்திலிருந்து பாதைதெரியாது தடனித்திரிந்து கஷ்டப்பட்ட நாம் சுவாமியின் கிருபையால் அவருடைய ஆச்சரியமான வேளிச்சத்தில் நடக்கக் கிருபைபெற்றோம். அவரது பரம அழைப்புக்குப் பங்குள்ளவர்களாகி நித்தியசந்தோஷத்தை அனுபவிக்கும் உன்னத சிலாக்கியத்தையும் இவ்வசமாய்ப் பெற்றோம். அவரது மணவாட்டியாகிய திருச்சபையின் அங்கங்களுமாக

அழைக்கப்பட்டோம். அவரைத் தொழுதுகொள்ளும்படி அவருடைய கிருபையால் ஒரு சிறிய அழகான ஜலயத்தையும் பெற்றோம். அன்றியும் பிரயாணக் கஷ்டத்தாலும் பிற கஷ்டங்களாலும் இடையிடை கர்த்தருடைய திருவிருந்தை அனுபவித்தகாம் இப்போது மாசமொருமுறை கர்த்தருடைய பந்தியில் சேரும் சிலாக்கியத்தையும் பெற்றோம். இவ் ஒழுங்குக்குக் காரணம் நமது சபைப் போதகராக இருக்கும் கனம் J. A. R. நவரத்தினம் பாதிரியார் அவர்களேயாம்.

இவர் நமது சபையில் கொண்டிருக்கும் அன் கனம் பானது ஆச்சரியமானதும் பேரன்பானதுமா J. A. R. நவ யிருக்கின்றது. இவர் கடந்த ஏழுவருடங்க ரத்தினம் பாதிரி னாக நமக்கு இயேசுசுவாமியால் கொடுக்கப் யார் அவர்கள் பட்ட நல்ல மேய்ப்பனாக இருந்துவருகின்றார்.

நமது துக்கங்களைத் தமது துக்கங்களாகவும் நமது சந்தோஷங்களைத் தமது சந்தோஷங்களாகவும் ஏற்றுக் கொண்டு நமது சபையிலும் நம்மிலும் நமது கிராமத்திலும் உன்னதமான அன்புகூர்ந்து நமது சபைவளர்ச்சிக்காக தன் னயமற்ற அரியசேவை செய்துகொண்டு வருகின்றனர். நமது சபையில் பிரயோசனமற்ற ஆட்களின் பேர்த் தொகையை விரும்பாமல் நம்மில் நாதன அனந்தவாஸ்யையும் ஆனியின் புதுப்பெலனையும் பரிசுத்த அன்பையும் வளர்ப்பதற்காக இவர் கர்த்தருக்குள் படும் பிரயாசங்களை நாம் காண்கிறோம். ஆத்துமவிடாயும் அன்பும் உடையவர். இவர்இன்னும் அனேகவருடங்கள் நமது சபைக் குரவராகவும் நமது ஆண்டவருக்குள்ளான தகப்பனாகவும் இருந்து நம்மை திவ்விய பாதையில் வழிநடத்தச் சேவையகர் திருவுளம் இரங்குவா

மகாதனம் C. D. கோஸ்லி அத்தியட்சாவர்கள்

ராக. 1939-ம் ஆண்டில் கனம் A. E. K.

கனம்

A. E. K.

லுயிஸ் போதகர்களும் நமதுசபைக்கு

உதவிக்குருவாக நியமிக்கப்பட்டு நமது சபை

லுயிஸ்போதகர் யில் நல்லாழியம் செய்துவருகின்றார். இவர்

அவர்கள்

நமக்கு மிகவும் அருமையானவரும் பின்னே

கூறப்படுபவருமாகிய கனம் J சுப்பிரமணியம்

லுயிஸ் அவர்களின் புகல்வருமாவார்.

1939-ம் ஆண்டு ஆடிமாசம் 27-ம் திகதி யன்று கொழும்பு

அத்தியட்சர் மகாகனம் C. D. கோஸ்லி

அத்தியட்சர்

அவர்கள் நமதுசபைக்கு விஜயஞ்செய்து

வருகை

3 பேருக்குத் திடப்படுத்தல் ஆராதனை

நடத்திச் சென்றார்கள்.

அப்பால் 1940-ம் ஆண்டு பங்குனிமாசம் 8-ம் திகதி

வடபகுதி ஆர்ச் டீக்கன் அவர்கள் நம்மிடம்வந்து மார்க்க

அனுபவத்தில் நம்மை தைரியமுட்டிச் சென்றார்கள்.

இங்கியாவில் 30 வருடங்களுக்குமேல் ஊழியஞ்செய்து

இளைப்பாறி யாழ்ப்பாணம்வந்து ஆண்டவருடைய ஊழி

யத்தில் இளைப்பாறுதலாகி அன்பின் ஊழியம் செய்துகொண்

டிருக்கின்ற கனம் J. சுப்பிரமணியம் லுயிஸ் ஐயா அவர்கள்

இடையிடை வந்து நமது சபையாரையும் கடற்கரையோரங்

களில்உள்ள சைவச்சகோதரர்களையும் சந்தித்து சுவிசேஷ

வேலை செய்துவருகிறார். ஆத்துமாக்களில் உண்டான தாகத்

தினால் தன்னைமறந்து நம்மோடுசேர்ந்து பழகும் சபாவ

முடையார். மற்றவர்களைப்போல அழகான பிரசங்கத்தோடு

நில்லாமல் கவர்ச்சிக்குரிய சீனியமுமுடையவர். இவரதுவருகை

நமக்குப் புதுப்பெலனைத் தருகிறது; மகிழ்ச்சியைத்தருகிறது.

கூழுக்கும்பாடி மீசைக்கும் பாடுகின்ற நம்முடைய இரட்டைச்

சீவியமான வெதுவெதுப்பான நிலையை நமக்கு உணர்த்துகின்றது. இப்படியாக பல பரிசுத்தபிள்ளைகளை நமக்குக் காலத்துக்குக்காலம் தந்துவருகிற தெய்வத்துக்கே ஸ்தோத்திரம். எல்லா மகிமையும் கனமும் துகியும் வல்லமையும் அவருக்கே உரியன.

அன்றியும், கிறிஸ்துசேவா ஆச்சிரமப் பெரியண்ணன் அவர்களும் கோப்பாய் விடுதிப்பெண்பாடசாலைத் தலைவி அம்மா அவர்களும் நல்லூர், கோப்பாய், நம்மில் அனு சண்டிக்குளி முதலிய இடங்களில் உள்ள சில தாபமுடை தெய்வமக்களும் இடையிடை இங்குவந்து யோர் நம்மொடு தங்கி அன்னியோன்னியக் கூட்டங்கள் நடத்தி நம்மை மார்க்கபக்தியில் வளர்த்துச்செல்வது வழக்கம்.

“நான் உங்களை ஊரில் ஒருவனும் வம்சத்தில் இரண்டு பேருமாகத் தெரிந்து உங்களைச் சீயோனுக்கு அழைத்துக் கொண்டுவந்து உங்களுக்கு என் இருதயத்துக்கேற்ற மேப்பர்களைக் கொடுப்பேன். அவர்கள் உங்களை அறிவோடும் புத்தியோடும் மேப்பார்கள்” (எரோ. 3: 14, 15) என்று வாக்குத்தந்தைமந்த சர்வலோக சிருஷ்டிகர்த்தா அவ்வாறாக நம்மை கடற்கரையோரங்களிலும் காட்டுப்பக்கங்களிலும் ஒன்றிரண்டாகப் பொறுக்கிவிட்டு நம்மை அலங்கரித்து மனுஷர்களாக்கி பிள்ளைகளாலும் பணத்தாலும் மதிப்பாலும் உத்தியோகங்களினாலும் விசேட உலகப்பிரகாரமான ஆசீர்வாதங்களாலும் ஏராளமாக நம்மை ஆசீர்வதித்தார். மாத்திரமல்ல, ஆவிப்பிரகாரமாக நம்மை ஆச்சரியமாக ஆசீர்வதித்தார், ஆசீர்வதிக்கிறார். அனேக சபைகளுக்கு விடையாத பிரசங்கத்தில் மாத்திரமல்ல, சீவியத்திலும் நாம் பின்பற்றக் கூடிய நமக்கு அருமையான தெய்வசபாவமுள்ள ஒரு குழு

வானவனையும் நமக்கு மேய்ப்பனாகக் கடந்த ஏழுநாட்களாக நாம் பெற அபாத்திரரேணும், பெற்றனுபவிக்கக் கிடைத்த சலாக்கியமும் அவைகளுள் ஒன்று.

இவ்வாறு நமது சபை கடந்த தொண்ணு முன்றுஷங்களாக எத்தனையோ தடைகளையும் கஷ்டங்களையும் கடந்து பொறுமைபாகப் படிப்படியாகக் கட்டப்பட்டிவந்ததெயென்று நாம் எண்ணும்போது திருச்சபாநாயகருக்கு நமது முழுதிருநாதையும் கைகளையும் உயர்த்தி அஞ்சலிக்காமலிருக்க முடியாது.

“கையயர்ந்து வாய்புலர்த்து கண்ணிருண்டு காதடைத்து வெய்ய திலுவைசமங்கலசி மெய்வருங்கி துய்ய திருவடிகள் சேர்ந்து நடைதள்ளாடிச்” சென்று எழுபத்திரண்டு கொடுமுள் திருத்தலையைச்சுற்றிலும் ஏறிப்பாய, திலுவையில் கிடந்து இரத்தகொள்ளம் ஆரூய்ப்பெருக்கோட உழுத படைச்சால் போன்று வாரடியால் பிளவுண்ட திருமுதுகுடன் அரும் பாதிபட்டு துமக்கென்று சம்பாதித்த நமது மணவாட்டியாகிய இச்சிறுசபையை இரட்சாபெருமான் தாமே அரவணைத்து கடைசிமட்டும் கறைப்படாது காத்தருள்வாராக. ஆமென்.

அப்போஸ்தலர்களில் எவ்வாறு சபை துன்புறுத்தல்களடைந்து யூதர்களாலும் புறசாதிவார்களாலும் அவர்கள் எவ்வாறு அருவருக்கப்பட்டார்களோ அவ் சபையின் வாராக நமது சபையின் கிறிஸ்வர்களைச் சூழ புமீடுகை விருக்கும் நமது சகோதரர்களாகிய சைவ சமயத்தோர் கிழானவர்களாகவும் அருவருக்கப்பட்டவர்களாகவும் எண்ணி தங்களைடு சேர்க்காமல் தள்ளினார்கள். கிறிஸ்தவர்களோடு இருந்துண்பது தோஷமும் தீட்டும் என்றெண்ணினார்கள். இவர்கட்குச் சிலை வெளுக்காதபடி வண்ணார்களைத் தடைசெய்தனர்.

நாவிதரையும் தடைசெய்தனர். இவ்வாறாக நெருக்கப்பட்டாலும் “கிறிஸ்துவே எல்லாமாயிருக்கிறார்” என்ற தைரியத்தோடு கிறிஸ்துவுக்குள் நம்பிக்கையாயிருந்தனர். இக்காரியங்களெல்லாம் சபையைப் புடமிடுகிற காரியங்களாக அக்காலத்தில் நடந்தேறின. இப்புடமிடுகை இடையிடை தோன்றுவதுண்டு. “இமைப்பொழுது உன்னைக் கைவிட்டேன், ஆனாலும் உருக்கமான இரக்கங்களால் உன்னைச் சேர்த்துக்கொண்டேன்” (ஏசா. 54: 7) என்று திருவாய் மலர்ந்தருளிய பெருமான், “கழுகு தன் கூட்டைக் கலைத்து தன் குஞ்சுகளின்மேல் அசைவாடித் தன் செட்டைகளை விரித்து அவைகளை எடுத்து அவைகளைத் தன் செட்டைகளின்மேல் சுமந்துகொண்டு போகிறதுபோல” (உபா. 32: 11) துன்பத்தில் அமிழ்ந்து வருந்திய தமது பிள்ளைகளை அளவுக்குமிஞ்சி வருந்தக்கண்டு சுகிப்பாரோ? கொஞ்சக்காலத்துக்குள்ளேயே சபைக்குண்டான உபத்திரவம் தணியவே துன்புறுத்தினவர்களும் பலர் கிறிஸ்தவர்களாகிச் சபையில் சேர்ந்துகொண்டனர். சபைக்குண்டான இத்துன்பங்கள் நடந்தகாலத்தில் கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகள் இளைப்படைந்து சோர்ந்துபோகவுமில்லை, தைரியத்தை இழக்கவுமில்லை. கர்த்தருடைய கிருபைக்காகக் காத்திருந்து பெலன்பெற்றார்கள். “கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கிறவர்களோ புதுப்பெலன்டைந்து கழுமுகளைப்போலச் செட்டைகளையடித்து எழும்புவார்கள். அவர்கள் ஒடினாலும் இளைப்படையார்கள், நடந்தாலும் சோர்ந்துபோகார்கள்” (ஏசா. 40 : 31) என்பது நித்தியமான சத்தியம்.

நமதுசபையில் இப்பொழுது சுமார் 14 குடும்பங்கள் மாத்திரமுண்டு. பிள்ளைகள் தவிர திருவிருந்தருந்துவோர்

22 பேருண்டு. எனினும் கர்த்தர் நம்மோடிருக்கிறார் என்
கிற நிச்சய அனுபவம் நமக்குண்டு. நமது சபைக்குருவான

வராகிய கனம் J. A. R. நவரத்தினம் பாதிரி

(Camps)

யார் அவர்களும் சபை உதவிக்குருவானவ

அன்னியேன்

ராகிய கனம் A. E. K. லூயிஸ் போதகரவர்

னியகூட்டங்

களும் யாழ்ப்பாணச்சபைகள் நன்கு அறிந்

கள்

தவரும் ஆண்டவருக்குள் நம்மில் பேரன்பு

உடையவரும் நமக்கு மிக உபயோகமான

வருமாகிய கனம் J. சுப்பிரமணியம் லூயிஸ் ஐயா அவர்

களும், திரிஸ்தசேவா ஆச்சிரமப் பெரியண்ணன் அவர்களும்,

கோப்பாய் விடுதிப்பெண்பாடசாலைத் தலைவி அம்மா Miss

M. V. Hutchins அவர்களும், நல்லூர், கோப்பாய், சுண்

டிக்குளிச் சபைகளிலிருக்கும் சில தேவபத்தியும் சுவிசேஷ

வாந்நைசுபும் உள்ள மக்களும் வருடம் ஒருமுறையேனும்

நமது ஏழைச்சிறுசபைக்கு விஜயஞ்செய்து அன்னியோன்

னியக் கூட்டமாக இரண்டுமுன்று நாட்களாக நம்மொடு

தங்கி கிராமத்தில் சுவிசேஷவழியம்செய்யும் வழக்கமும்

அதனால் நமது சபையும் கிராமமும் பெலனும் வெளிச்சமும்

அடைவதும் ஆகிய நல்ல அனுபவம் நமக்குண்டு.

அன்றியும் வருடாவருடம் ஸ்தோத்திரப்பலி ஆராதனை

நடைபெறும்பொழுது ரத்தினபுரி, காரி,

கொழும்பு, கந்தப்பளை, சும்பளை, கேகாலை,

சிங்கப்பூர், பெல்மதுளை முதலிய இடங்களில்

உத்தியோகமாயிருக்கும் நமது சபையின்

பிள்ளைகள் பணவுதனியினால் நமது சபை

லேலைகளைத் தாங்கிவருகிறார்கள்.

இக்காலங்களில் நமதுசபையை மிகநேசித்த இரு பெரி

யார் இவ்வுலகஊட்டத்தைமுடித்துச் சென்றமை இங்கு குறிப்

கனம் மிட் லேண்டிய, தலசியம். அவர்களுள் முதல்
 G. S. சுப்பிர வர் கனம் G. S. சுப்பிரமணிய உபதேசியர்
 மணிய உப அவர்கள். இவர் அகமும் முதமும் அழகு
 தேசியாரவர் படைத்தவர். அனேகவருஷங்களாக காடும்
 களின் பிரிவு மேடும் அடர்ந்த இப்பகுதிகளில் சலியாமல்
 ஆண்டவருக்காக உழைத்தவர். நாமெல்
 வாரும் கந்தறிந்தவராகிய கிறிஸ்தசேவா ஆச்சிரமக் தலைவ
 ராகிய கனம் S. செல்வாத்தினம் போதகர் அவர்கள் இவரது
 அருமைப் புதல்வராவர். இவர் சீவியநாளெல்லாம் நமது
 சபையையும் கன்மைபையும் நினைத்து நமக்குக் துணையாக
 இருந்ததுமாதிராமல்ல, தமது கடைசி மூச்சுவிடும்பொழுதும்
 “உடுத்துறைத் தேவாலயத்துக்கு நான் போகவேண்டும்”
 என்று சொல்லிச் சிவனைவிட்டார் என்று நாம் கேள்விப்படும்
 போது நமது இருதயம் உருகுகின்றது, அவரது மாறு அன்பை
 நினைத்து. அவர் இன்று நம்முடன் இல்லாவிட்டாலும் அவர்
 நமது ஆலயத்துக்கு ஈந்த இரு தூண்டா மணிவிளக்குகளும்,
 அவர் நமக்கு, பரிசுத்த முன்மாதிரியைத்தந்து பிரகாசித்தது
 போல அவைகளும் நமது ஆலயத்துக்குள் எரிந்து பிரகாசிக்
 கின்றன. 1938-ம் ஆண்டு பங்குனிமாதம் 18-ம் தேதி வெள்ளிக்
 கிழமை அவர் பரலோகம் சென்றான். அவரும் அவரது
 அருமைமனைவியாரும் நம்மில் காட்டின—காட்டுகின்ற அன்பை
 நாம் மறவோம்.

உடுத்துறையில் பிறந்துவளர்ந்தவரும் கனம் D. P.
 முத்தகம்பி உபதேசியாரவர்களின் உடன்சகோதரரும் ஆசிரிய
 சேவை செய்து இளைப்பாறியிருந்தவருமாகிய
 கனம் J. P. இளையதம்பி ஆசிரியரவர்கள் தமது
 இளையதம்பி 70-ம் வயதில் 1940-ம் ஆண்டு மாகிமாதம்
 ஆசிரியர் 1-ந்தேதி இவ்வுலகவாழ்வைமுடித்து பரம
 அவர்களின் பதி சென்றார். இவரது கன்மைக்குணம்
 மறைவு இன்றும் நமக்கு முன்மாதிரி. இவர் நமது

சபைக்குரியவரும் நமது அன்புக்குரியவருமாவர். இவரது பிரிவும் நம்மிற் பலருக்கும் நீங்காக்கவலையும் நட்டமுமே.

கிறிஸ்துசுவாஸியின் இரத்தபுண்ணியங்களில் உறுதியான அத்திவாழ்விடப்பட்டு எத்தனையோ ஆங்கிலேய பாதிரிமார்கள் தம்மைத்தாமே வெறுத்துத் தமது சரீரங்களைக் கசக்கிப்பிழிந்து சிந்திய இரத்தத்தாலும் ஏனைய பரிசுத்தவான்களின் அரும்பாடுகளாலும் செழித்து வளர்ந்துவந்த நமது உடுத்துறைச் சபையானது ஆஸியின் ஒருமைப்பாட்டிலும் பரிசுத்தத்திலும் வளர்ந்து அனல்கொண்டு கதிர்விட்டுடொளியிசி நமது இரட்சகர் இரண்டாம்முறையாக வரும் போது அவரை எதிர்கொள்ளத் தகுதிவாய்ந்த பரிசுத்த மணவாட்டியாகக் காக்கப்பட அனுகூலித்திய சயம்புவாய் அகண்ட பரிபூரணனந்த வஸ்துவாய் அனந்த பரிபூரண குணசக்திராய் சகலலோக பரிபாலனராய் சர்வவல்லமைபம் சர்வஞானமும் நிறைந்த சாக்ஷாத் திரியேக தெய்வமாய் அன்ரின்வடிவாய் விளங்குகின்ற கர்த்தராகிய இயேசுசுவாமி தாமே பூரண கிருபை பாஷித்தருள்வாராக. ஆமென்.

அறுசராசிரியவிருத்தம்

பொன்னகர் ஒருவி வந்து பொருப்பினில் உதிரஞ் சிங்கி
தன்னுயிர் சந்து பெற்ற தருதிருச் சபையீ தேங்கி
மின்னுக பரிசுத் தாவி மீகமிகப் பொழிக என்பேன்
ஏன்னகம் நிறைந்த தூய எம்பிரான் அடிகள் ஏத்தி.

ஆலயக்கட்டுக்குப் பணம்பகரித்தோர் நாமாவளி

	ரூ. ச.
Mrs L. G. ஐயாத்துரை	1-00
„ G. G. குணரத்தினம்	1-00
„ J. அருட்சிகாசம்	4-00
„ S. G. கந்தையா	2-00
„ J. P. டானியேல்	2-00
„ P. D. சின்னத்தம்பி	1-00
„ G. குமாரசாமி	5-00
„ P. D. சின்னையா	1-00
„ A. சபாபதி	10 00
„ P. மோட்டிமர்	20-00
„ E. P. இரத்தினாதிக்கம்	10-00
„ சுப்பிரமணியம் ஜார்ஜ்	5-00
„ E. A. ஹென்ஸமன்	5-00
„ வேதவனம்	1-00
„ E. P. ஆபிரகாம்	10-00
„ R. P. டானியேல்	1-00
„ J. A. பேரீன்பநாயகம்	5-00
„ S. G. நவரத்தினம்	2 00
„ யேசுதாசன்	3-00
„ P. E. செல்வையா	29 00
„ பரிமளம் சின்னையா	5-00
„ S. குணநாயகம்	25-00
Miss A. M. கதிரேசு	5-00
„ E. P. சாமுவேல்	5-00
„ J. T. அரியரத்தினம்	5-00
„ R. R. சின்னத்தம்பி	5-00

168-00

	முற்பக்சம்படி	...	168-00
Miss R.	செல்வத்துரை	...	2-00
"	M. ஜெபமணி செல்லையா	...	5-00
"	R குணமணி செல்லையா	...	5-00
"	A. செல்வராஜசிதம் சின்னையா	...	5-00
Rev. J. A. R.	நவரத்தினம்	...	104-40
"	I. S. இரத்தினதிக்கம்	...	20 00
"	J. T. அருளானந்தம்	...	5-00
"	D. S. இரத்தினதிக்கம்	...	2-50
"	T. D. சத்தியநாதன்	...	5-00
"	W. யோசேப்	...	1-50
Dr	ஐசக் தம்பையா	...	3-00
"	A. N. முத்ததம்பி	...	92-00
"	A. A. செல்லையா	...	5-00
"	D. P. லோறன்ஸ்	...	7-50
"	D. சசாக்கு	...	80-00
Mr	D. H. சின்னையா	...	100-00
"	K. K. நடேசன்	...	1-00
"	J. செல்லையா	...	1-00
"	N. V. செங்கோடன்	...	1-00
"	V. K. பொன்னையா	...	1-00
"	G. R. குணநாயகம்	...	5-00
"	M. சின்னையா	...	285-00
"	A. தம்பையா	...	10-00
"	V. போல் தாமு	...	3-00
"	யூரியஸ் பிளிப்	...	15-00
"	J. S. சின்னையா	...	65-00
"	I. V. சின்னையா	...	18-00
"	D. P. முத்ததம்பி	...	70-00
"	D. J. தம்பிராசா	...	5-00
"	V. சீவரத்தினம்	...	-50
Mudaliyar A. A.	முத்துக்குமாரு	...	10-00
			1101-40

	முற்பக்கப்படி	...	1101 40
Mr. M. தம்பையா	...	...	150-00
" C. A. பாக்கியநாதன்	...	...	115-00
" M. முத்தையா	...	...	90-00
" J. P. இளையதம்பி	...	...	30-00
" S. செல்வரத்தினம்	...	...	1-00
" S. A. இராமலிங்கம்	...	...	10-00
" C. S. இராசையா	...	...	5-00
" C. S. இராசநாயகம்	...	...	5-00
" T. தேவதாசன்	...	...	-25
" S. சீவரத்தினம்	...	...	6-75
" E. R. A. சைமன்	...	...	5-00
" T. செல்லத்துரை	...	...	1-00
" K. P. முத்தையா	...	...	15-40
" E. M. மலில்வாகனம்	...	...	5-00
" J. C. கணபதிப்பிள்ளை	...	...	75-00
ஷேர் சேர்த்தது	...	...	41-00
" A. K. கம்பிராசா	...	...	40-00
" S. சங்கியநாதன்	...	...	30-00
" J. முத்தையா	...	...	100-00
" S. B. முத்தையா	...	...	2-00
" J. P. அரியநாயகம்	...	...	1-00
" A. V. கனகசபை	...	...	2-00
" C. W. நீழட்டன்	...	...	5-00
" M. A. அருப்பிரகாசம்	...	...	5-00
" J. A. J. திசைவிசங்கம்	...	...	5-00
" E. R. வில்லியம்ஸ்	...	...	1-00
" J. P. குணரத்தினம்	...	...	1-00
" S. R. சதாசிவன்	...	...	2-50
" M. சாமுவேல்	...	...	10-00
" J. C. கல்லதம்பி (சேர்த்தது)	...	...	15-00
" S. N. ஆறுமுகம்	...	...	18-00

1894-30

மூத்பக் + ப்படி

Mr. F. T. யோன்	...	...	1894 30
" S. A. P. வெணுண்டோ	...	...	5-00
" P. A. குரதர்	...	...	10-00
" V. தம்பு	...	...	5-00
" S. S. வெணுண்டோ	...	...	10-00
" K. இராசையா	...	...	5-00
" E. D. இராசாத்தினம்	...	...	1-50
" S. M. யோன்	...	...	2-00
" E. V. செல்வநாயகம்	...	...	5-00
" V. கனகசபை	...	...	1-00
" A. P. சின்னத்துரை	...	...	15-00
" S. V. இளையகம்பி	...	...	5-00
" V. D. கந்தையா	...	...	3-00
" T. M. கந்தையா	...	...	10-00
" K. P. நாகலிங்கம்	...	...	3-00
" S. V. சின்னப்பா	...	...	10-00
" A. D. சுப்பிரமணியம்	...	...	5-00
" G. S. சுப்பிரமணியம்	...	...	20-00
" E. C. டானியேல்	...	...	10-00
" T. குணநாயகம்	...	...	57 50
" V. இராமசாமி	...	...	5-00
" N. சின்னச்சாமிசெட்டி	...	...	2-50
" N. H. சாம் சவுன்	...	...	1-00
" J. கேலப்	...	...	7 50
Mr. & Mrs. V. D. பொன்னையா	...	...	95 00
R. M. E. & Co.	...	...	15-00
S. P. S. S. & Co.	...	...	10 00
D. B. மிஷன்	...	...	200 00
G. B. ஸ்கூல் கோப்பாய்	...	...	3-25
உடுத்துறை கிறேஸ்	...	...	6-00
ஒரு ஆன்பர்	...	...	3-00
			2430 55

	முற்பக்கப்படி	...	2430-55
சுண்ணாம்புவிற்றகாச	...	...	194-66
முருகைக்கல்	...	...	220-00
பனை வளை	...	...	6-70
வங்கியிலிருந்து கிடைத்தது	...	...	195-04
ஒய்வுநாட்காணிக்கை	...	...	9-84
ஸ்தோத்திரப்பலி ஆராதனை	...	...	645-17
நல்லூர் ஆலயக்கொம்மிற்றி	...	...	15-94
பழையகையிருப்பு	...	...	2000-00
	மொத்தம்	...	<u>5707-90</u>

ஆலயக்கட்டுக்கு பொருள் உபகரித்தோர்

1. பலிபீட மாபிள்கல் :
சங். F. L. பெவன் அவர்கள்,
ஆர்ச் டிசுக்கன் கொழும்பு
2. ஓடும் வேய்ந்தசேலவும் :
ஸ்ரீமதி இராசசுங்கம் அம்மையார்
3. றேயிலிங் : (பலிபீடக்கிருதி)
ஸ்ரீமதி தம்பு அம்மையார்
4. லேக்ரேண் :
ஸ்ரீமதி C. T. வில்லியம்ஸ் அம்மையார்
5. வாசிப்புமேசை :
சங். J. A. R. நவரத்தினம் அவர்கள்
6. விளக்கு :
கனம் J. J. மெனன் அவர்கள்

அனுபந்தம் A

நமது சபைகிருத்திக்குக் காரணமான ஐந்து ஐரோப்
புரியப் பாதிர்மானின் சரித்திரசம்பவக் குறிப்புகள் :

1. சங். கனம் J. D. சிமன்ஸ் ஐயர்
Rev. Jonathan Dean Simmons
 இவர் நமக்கு மிக அருமையானவர்
 1835-ம் ஆண்டில் பிறந்தார்.
 1860 ல் டிக்கன்பட்டம்பெற்றார். இவ்வாண்டில் கரோலின்
 J. போல்டன் என்னும் அம்மையாரை திருமணம்
 புரிந்தனர்.
 1862 ல் குருப்பட்டம்பெற்றார்.
 1861—1874 இப்பதினாண்டுகளுளிலும் தேன்னிந்தி
 யாவில் திருநெல்வேலியில் ஊழியம்செய்தனர்.
 1874 ல் மார்கழி மீ 24-ந் உ யாழ்ப்பாணத் தலைமை மிஷ
 னரீயாக நியமிக்கப்பட்டு நல்லூரில் வந்துசேர்ந்
 தனர்.
 1903 ல் இளைப்பாறி ஜூலங்கைவிட்டகன்றனர்.
 1914 ல் பங்குனி மீ 27 ந் உ பரதீசுசேன்றனர்.
2. சங். கனம் E. M. கிறிவித் ஐயர்
Rev. Edward Moul Griffith (B. A., Camb.)
 1843-ல் பிறந்தார்.
 1867-ல் மேரி ஸ்கின்னர் மாஷல் என்னும் அம்மையாரை
 மணம்புரிந்தனர்.
 1890-ல் பங்குனி மீ 13-ந் உ பரதீசுசேன்றனர்.

3. சங். கவர் J. I. பிக்ஹோட் ஐயர்

Rev. Joseph Ingham Pickford

1878 ல் டிக்கன்பட்டமும் குருப்பட்டமும்பெற்றார்.

1880 ல் மேரி யங் என்னும் அம்மையாரை மணஞ் செய்தனர்.

1907-ல் இளைப்பாறிச்சேன்றனர்.

4. சங். கவர் H கோஸ்லி ஐயர்

Rev. Hugh Horsley (M. A., Camb.)

1873-ல் டிக்கன்பட்டம்பெற்றார்.

1877-ல் குருப்பட்டம்பெற்றார். மணம்முடித்தார்.

1873—1879 இவ் ஏழுவருடங்களும் திருநெல்வேலியில் ஊழியம்செய்தார்.

1894-ல் இளைப்பாறி இலங்கைவிட்டகன்றனர்.

5. சங். கவர் W. J கனன் ஐயர்

Rev. William John Hanan (M. A., Dub.)

1895-ல் டிக்கன்பட்டம்பெற்றார்.

1897-ல் குருப்பட்டம்பெற்றார்.

1899 ல் மிரியம் கிளாக் அம்மையாரை திருமணம்புரிந்தனர்.

அனுபந்தம் B

திருச்சிலுவை அந்தாதி

காப்பு வேண்பா

வன்பின் பவாபண வன்கூர் ஓடித்ததுவும்
இன்பின் உதியாய் இறங்கியதும் — அன்புதந்து
நின்றபொறை காட்டுவதும் நீசனென
குன்றிலிழிக் துற்றகுரு தி. [ஆண்டதுவும்

அவையடக்கம்

எழுகீர் ஆசிரியவிருத்தம்

சங்கமொடு யானேபுலி சேர்ந்துவாழ் வனமதில்
சிற்றெறும் புந்திரி தல்போல்
பொங்குரன் பொருகிறிய மின்மினியும் வருதல்போல்
போதமறு பாடல் சொற்றேன்
சங்கமுறு தமிழ்வலார் பிழைபொறுத் தருள்கஇத்
தரணிதனில் ளளியர் பாவப்
பங்கமுறு லோர்க்கனிய பரமகுரு லோபிழைகள்
பாரார் பொறுப்பர் நீசமே.

வரலாறு

கட்டளைக்கலித்துறை

தாவதின் கோத்திர அண்ணல் அடிகள் தலையில்வைத்தே
பாவின் இலக்கணம் தன்னை மதிக்கிலன் பாருலகில்
ஏவு மனப்படி திவினை செய்கே ளனைநிகர்த்த
பாவிசுப் கென்றிச் சிலுவையந் தாதி பகர்ந்தனனே.

நூல் கட்டளைக்கலித்துறை

1. அன்பா லுலகம் அமைத்தவர் நித்தியர் ஆதியிலார்
அன்பா லுருவ முடையவர் நல்லுளத் தாசனர்புன்
அன்பால் உதிர முகுத்தவர் என்னையும் ஆண்டுக்கொண்டார்
அன்பால் நாரை அளிப்போர் உலகுக்கொர் ஆதவனே.
2. ஆதவ கோடி அகந்தைகள் அக்ரமம் ஆற்றிநைந்த
பாதகன் யானென நீதா னறிவை பலாறிவர்
நோதக நைந்தேன் நொறுங்கு மனத்தினை நோலகற்றும்
தீதக லுந்தன் திருவடி சேர்ந்தேன் திருவருளே.
3. அருளைப் பழித்தேன் அறுமூன் றுடனிரண் டாண்டு
மருளிற் தரித்தேன் மதியிலர் யாத் தவறுங்கனிகள் [களாய்
பொருளிற் கெனப்பயின் றன்பின் பெருக்கையும்
[போக்கடித்தேன்
தெருளைத் தருவாய்! தெவிட்டா நறஞ்சுவைத் தீங்
[கனியே.
4. கனியே! கனியின் சுவையே! சிலுவையின் காதலனே!
துனியே யடைந்தெமை மீட்டனை பாவக் துகள்தவிர்ப்
[பாய்
இனியே என்சுவன் தரியாதன் அன்பின் இனையடிகள்
தனியே உளத்தில் உறைய எனக்குத் தராவிடினே.

நிந்தாஸ்துதி

5. எயவுன் அன்பை எளியேற் கருளாய் எளிலுதிரம்
பாய மாத்தில் பதைத்ததும், பாடுகள் பட்டதுவும்,
தீயர் வதனத் துமிழ்ந்ததுவும், சிர்விழி சோர்ந்ததுவும்,
துயஉன் ஆனி துறந்ததுவும் நான்சொலித் தூற்று
[வனே.

6. தூற்றங் கலமொரு கையுடை யாய்துணை பற்றிரவில்
தோற்றம் வியர்வை யுதிரத் துளியைச் சொரிந்ததுவும்,
“மாற்றம் திதாவேஇப் பாத்திரம்” என்றுமன் றாடி
[னதும்
சாற்றம் சிலுவையி னன்பே!இப் புன்மையன்
[தன்பொருட்டே.
7. பொருது புளிமுழு தெய்தி யவனி புரந்திடினும்
விருது புகழுற் றறின் கரைகண்டு மேலுறினும்
சுருதி பகரும் மரணக் கொடுமை சுடும்பொழுது
கருதும் சிலுவை யடையா ரெனிற்கண் கலங்குவரே.
8. வரத்தி லுயர்ந்திடு தெய்வ மகத்துவ வரன்பொருளே!
கரத்தி லுரத்தி லடித்து வதைத்துகி ரம்பெருக
கிரத்தி லடித்து வருத்திய பூகச் சிதடருக்கும்
பாத்தில்மன் னிப்பரு ளப்பணிந் தாயே பாம்பரனே!
9. பரமண் டலமதிற் தூதர்கள் செய்த பணிதிறந்து
உரமண் டலமரும் பாவத் திரளின் உருக்கம்கால்
சுரமண் டலந்தும் புருவொடு தூதரும் சூழங்கியம்ப
நரமண் டலமதி லுற்றவுன் னன்பை நவிலுவதே.
10. தேசி னிரனி செழுக்கும் மணல்வெளி சேர்தருவே!
பேசும் வலியற நாவுலர்ந் தானுறும் பெய்புனலே!
விசும் மணமும் அழகும் நிறைந்த விரிமலரே!
நீச னுளத்துமுன் னன்பை நிறுவு நீலைத்திடவே.
11. வேதப் பொருளே! விளக்கே! ஒளியே! விளையுமன்பின்
ஒதப் பெருக்கே! எனவுணைப் போற்றி உரைப்பரன்பர்
பேதைக் கதுவோ பயித்திய மாகப் பிறழ்ந்திடும்நல்
வேதப் படிப்புமொர் விண்வினை யாக விளங்குமே.

12. விளங்கும்அக் திர்க்கரின் சொல்லில் விளங்கிய
[வித்தகனே!
துளங்க மரணம் அரவுறு சென்னி துகள் படவே
முழங்கிய கொச்சித வீர வரோதய முன்னவனே!
வழங்குக அன்பெனக் கையா! எனவே வழங்குவனே.
13. வழத்த அறியேன் வழத்தா துனைச்சேர் வகையறி
[மேன்
பழுத்த சிலுவைப் பழமேயென் பாவம் சமத்தினைத் தாய்
விழுத்தகிச் செய்கைக்கு விண்மண் தரினும் மிகு
[குறைவே
தொழத்தகு யேசு எனுந்திரு நாமம் தொடர்பெயே.
14. இன்பப் பெருக்கே! எளியனென் பாவ இடர் தவிர்க்கும்
அன்புப் பெருக்கே! அருளே! எனனைந் தழுதிடி னான்
என்பும் உருகப் பெருகி இதயம் இனித்திடுமுன்
தன்பப் பவனேர் அறும்து பக்தர் அனுபவமே.
15. மேட்டிந் சிலுவை மரமாகி நின்றதும், மெய்யுடலில்
சட்டி யெனவே துழைத்ததும், முண்முடி என்றிருந்து
வாட்டித் தலையை வதைத்ததும், தீமை வளர்வினைகள்
காட்டும் எளிய களையேன் பவத்தின் கணங்களன்றே.
16. கணங்களும், பேய்களும், பூதமும், காளியும், காக்கு
[மென்றே
வணங்கிப் பழியும் பவமும்பெற் றைய வறிகுனைத்தேகன்
மணங்கமழ் வண்மலர்ச் சீயோன் நகரின் மணமகட்டே
இணங்கிய ஐயா! அடைக்கல மென்றெனை சுந்தனனே.
17. தனதா வைத்திற் தரித்துன தன்பரைச் சாடியவற்
குனதாரன் பின்பெருக் கூற்றியுன் னுழிய னுக்கவையோ

என்தான்ம சக்தி இழந்து தனிக்க இடருறுத்தும்
மனதைப் பிணித்தலரிதோ? உனக்குமெய் மன்னவனே.

18. மன்னவன் தோனக் கேநா னடிமையில் மாநிலத்தில்
பன்னுமென தந்நைதும் நீமகன் நானெப் பாத்திரனே
அன்னையும் நீயாய் அணைத்தது கண்டும் அகம்முழை
[யென்
என்னவென் சிந்தை இரும்போ? இரங்குக யேசை
[யனே.
19. பேச வறுந்திரு காமமல் லாலிவ் ஹிருநிலத்துக்
காச தனர்க்கும் அடைக்கலம் வேறிலை அதலினால்
பேசும் நிலைக்கும் செயும்பவச் சேற்றில் புரண்டுடலில்
புகம் நீலைவிட ஏற்கருள்! சாதனைப் போதகனே.
20. போதம் பழுத்தவுன் பொன்மொழி தள்ளிப் புலை
[யென்செயும்
வாதக னெத்தனை? வஞ்சக மெத்தனை? வாய்மொழியின்
திதுக னெத்தனை? தீச்சின மாதிய தீமைகளின்
ருதுக் னெத்தனை? தூய பரிசுத்த சோதியனே.
21. சோதிச் சுடர்மறு ரூப மடைந்தனை தூர்க்குணங்கள்
சாதித் துழன்ற புலையேன் என்னுமிக்க சத்தருவை
சேதித் திடாதவுன் அன்பைக் கிருபையைச் செப்
ஆதிப் பரம்பொரு ளே! உத்த னுவி அருளுக்கே! [மிடவே
22. ஆவி யருள்க! அடியே னுயிர்ப்பெற அங்கமுடன்
ஆவியும், ஆத்துமம், புத்தியும் சத்தம அடைந்திடவுன்
ஆவி யருளுக! அன்பு பெருகி அகம்நிரம்ப
ஆவி யருளுக ஐயா! வணக்க அடைந்துகையே.
23. உன்னை ஒழிய ஒருவரை நம்பா உளமருள்வாய்
அன்னை மரியின் அகட்டினில் உற்பவித் தன்பருளம்

துன்னிய சீவ நதியே! து ரிச்சையும் தூர்க்குணமும்
பின்னி நிறைந்தவென் இள்ளமும் தேங்கப் பெருகுகவே

24. பெருகுங் கடலையும் கையா லமர்த்தும் பெரியவனே!
கருகும் பொறுமை சென்மொடு காமம் கலந்தபவம்
அருகும் படியருள் தந்தெனை ஆளல் அரிதுனக்கோ?
பருகும் விடாய்போல் நினைத்தொழச் செய்வாய்
[பாங்கடரே.
25. சுடரும் மகிமையின் தூய பரணே தொடர்ந்துபிடித
தடரும் பலவினைக் காற்றாது நைந்தே னடைக்கலமென்
றிடரும் தனிக்கு முனை அடைந் தேன்பலத் தின்சுமை
[பால்
பிடரும் வலித்திட வந்தேன் அணைப்பாய் பெரியவனே.
26. பெரியவன் புற்றநல் என்னைஎன் ருலுந்தன் பின்னைகட்
உரிய குருதி உருத்திடு வானோ? உனை அடித்த [காய்
தரியலர் பாலிகள் தாக்கி வதைத்தவர் தங்களுக்காய்
அரிய குருதி உருத்தாய் அவனியில் அற்புகமே.
27. அற்புக சிற்பர சின்மய ஞான அருட்குருனே!
புற்புக மான உலகினை நம்பிய புன்மையினால்
பற்பல நன்மை பிழந்தேன் உன் அன்பிற் பயித்தியமாய்
நிற்பதெந் நானோ? நிரப்புக அன்பினில் நித்தியனே.
28. நித்தன் நிராமயன் நின்மலன் நின்ற நிருவிசற்பன்
சுத்தன் சுருதியின் அத்தன் கிதிஸ்து சுதன்பரனென்
றொத்த மனத்தரி னித்தம் துதிப்பவர் ஓகையராய்
நித்திய சீவ னடைந்து பரனில் நீடிப்பவரே.
29. நிலையா வுலகைப் பொருளைச் சொகுசை நிலைக்குமென்றே
மலையா மயங்கி மரக்கொம்பு கைவிட்ட மந்தியைப்போல்

மலையாய் வருந்துயர் கண்டு நடுங்கி மனமடிவேன்
ஆலையா வகையெனை ஆதரிப் பாய்கராக் காரமுதே.

30. ஆரமு கோடு கனிதே னிகர்க்கும் அறவுரைகள்
பாரசு முய்ய மலைமே லமர்ந்து பவாஇசழ்ச்
சோருள் பாரும் திருவாய் மலர்ந்த திரிசதுவமே!
நீரகம் வந்து விசுத்திட வேண்டியே நித்பனின்தே.
31. இன்றேன் துளிக்கும் இயல்பே! இரவில் இடையர்
[தொழும்
குன்றே! செயித்தேன் நகமரணக் கொடுமையெல்லாம்
என்றே பவுல்போல் முழங்கிடத் தூய இயல்பளிப்பாய்
சென்றே பதங்கள் சிவக்கவும் நன்மைகள் செய்தவரே.
32. செய்யகல் வாரி மலைமே லுயர்ந்த சிகரமதில்
துய்யஹ்ந் தூற்றறு கண்கள் திறந்தொரு சோரி
[நெள்ளம்
மெய்யறு சிவ நதியாய் பரந்தது மெய்யன்பர்கள்
பொய்யறுத் தானந்த மாகக் குளித்துப் புரண்டனரே.
33. புரண்டு வருமிந்த மாகதி யாடின புனிதமுறும்
இரண்டு கதியினும் இன்பங்க ளாகும் இவைகளல்லால்
திரண்ட பரம அரசியல் மாநிலத் தேபொலியும்
வரண்ட மனங்கள் வளமுறும் அன்பு வழிந்திடுமே.
34. வழிந்த உதிரமும் வாயினிற் காடியும் வஞ்சகர்வாய்
மொழிந்த மொழிகளும் முள்ளின் முடியும் முகமலரில்
இழிந்தபுல் லெச்சிலும் ஆய துயர்கள் இருந்திடினும்
அழிந்தன வல்லவுன் அன்பும் அகத்தின் அலர்ச்சியுமே.
35. மேதிகன் னீரைக் கலக்கி அருந்தும் வினையதுயோல்
வேத மொழிகள் புரட்டிப் புரட்டுகள் வேண்டுமட்டும்

சரதக மாக துழைத்துப் தேசங்கள் சாற்றிடும் தூர்ப்
போதகர் மாருடன் கூடவி டேலன்பின் பொக்கிஷமே.

36. பொக்கிஷம் நீரிரு மைக்குமே எனக்கு போதுபென்ற
தக்க மனமும் தருகுலை வாசரு தூவிறக்க
மிக்க விழிகீ ருகுத்தனம் பொங்கிய மேலவரே!
துக்க முறுவே னெனக்கு மிரங்குக தூயவரே.

37. தூயநின் வந்திரம் தொட்டுச் சரீர சுகமடைந்த
தேபநோய் மங்கை யுளனிச வாசமும் திருசீதோன்
தேய மடக்கையின் தாழ்மையும் தந்தெனைச் சேர்த்
[கணைப்பாய்
நாயனை யேனுன தார்புகழ் பாடி நவிலுதற்கே.

38. நவிலற் கரியநிட் டோக் கொடுமைகள் நாரிகந்த
கவலைக் குறுவினை பற்பல செய்து களைத்தவர்க்கும்
அவலப் படுங்கொடும் வேளையில் அன்பால் அருளுதிரத்
தவலை யகத்தளித் தேவினை யுந்துயர் தீர்ப்பவரே.

39. தீராப் பவப்பிணிக் கென்று விளைந்த திருமருந்தே!
காரார் மனத்திரும் பிப்பெரும் வாழ்விற் களிக்கவைக்கும்
வீரா! உளைமுழுக் காலமும் அன்பில் விசுவகிக்கும்
சோரா மனமருள் வாய்சனி சேஷங்கள் சொல்பவரே.

40. சொல்லா ருனது கவிசேஷம் மாம்சச் சொகுசுகளில்
வல்லார் உளைமனத் தன்பொடு வாழ்த்தும் வகையறி
[யார்
கல்லார் பரிசுத்த வேதமுன் னன்பிற் கடைசிமட்டும்
கில்லார் தமக்குறு தாயகம் நித்ய நிரயமதே.

41. மதமால் மடைமை நிறைந்தஅவ் வேழை மனுக்களுக்கே
பதமாய அன்பின் தெருள்தெய்வ ஞானம் பகர்த்தனையால்
இதமாய தெய்வ சகசிய மென்றே இதைபுணர்ந்தேன்
நிகமே பரம நினைவி னுளமருள் நித்தியரே!

42. நித்தம் வதைத்து நெருப்பிற் புகுத்தி நெருக்கினி
சித்தப் படிக்கொடும் செய்கைக ளாற்றும் சிதைகளிலும்
ஒத்த மனத்துன தன்பரின் ஒகையு டன்பொறுமை
பத்தி நினைவிவை யெற்கு மருளுவை பண்புறவே.

43. பண்ணார் அறுபத மார்த்திடு பூம்பொழில் பக்கமுறும்
தண்ணார் நதியின் ஒழுக்க மியங்கும் தடவயல்குழ்
கண்ணார் எருசலைப் பெண்ணை நினைந்துகண் னீருகுத்த
அண்ணால்! உனதன்பின் ஆழம் அறிந்தில ளப்பொ
[முதேக.

44. அப்பா! எனதைய! இன்னவர் செய்வதென் னென்
[நறியார்
தப்பா திவர்க்கு மனிப்பரு ளென்று தலைகாங்கால்
துப்பா ருதிரம் சொரியவு மன்பிற் துதிக்கையே
இப்பாரி லெங்கும் இதுவொரு செய்கி இயம்பிடவே.

45. இயம்ப மறுதலிப் பாயென இல்லை யெனநிலைநின்
றயம்புரை நெஞ்சு தளர்ந்த மறுதலித் தானவனை
நயம்பொலி கூர்க்க கடைக்க னெறிந்து நதியிலன்பு
மயம்பொலிந் துள்ள முருகிடச் செய்தவுன் மாய
[மென்னே!

46. மாய வுலகின் மகனென நின்றனன் மாபவங்கள்
ஏய வுளத்தின னாயினும் ஈருவை என்புருக
மேய வுளந்தவ தண்ணென மேனி மயிர்பொடிப்ப
நீயல தில்லை எனப்பணிந் தன்புறும் நீர்மையதே.

47. நீரே அடைக்கலம், கோட்டை, யென் நம்பிக்கை
[நீணிலத்திற்
சீரே தருகுவர் தீமையின் கண்ணி சிதையவருள்
வாரே எனவுன தன்பர் வழுத்தும் வகைதனையிப்
பாரே அறிந்தில திச்சை வழியே படர்கிறதே.

48. படரும் கடன்மிசைப் பக்தர்கள் ஏங்கிப் பதைபதைக்க
படனி லயர்ந்து துயின்றனை ஆன்றந்தப் பான்மை
[யைப்போல்
ஆடரும் துயர்க்கட லாழ்ந்து தனிக்கும் அடியனுக்காய்
இடரும் தவிர்க்க வராது துயிலுதல் விப்புடியே?
49. எப்படி யேனுமுன் பின்னாகள் கூடி இருந்தருந்தும்
அப்பொழு தங்குது மேசையின் கீழ்நிழும் அப்பமதை
தப்பு மசுத்தழும் கூடிய நாய்க்குத் தருகுவையோ?
செப்பு நாக மரணம் சிலுவையில் செற்றவரே.
50. செற்றனை பாம்பின் விஷமும் உலகச் செருக்குகளும்
விற்றனை நின்னுயிர் தேகமும் கம்மை விலைகொடுத்தது
பெற்றனை யோர்கிரி மீதினி லேறிப் பெரிதமர்க்குது
சொற்றனை பாக்கிய சேவ வசனங்கள் தோன்றிடவே.
51. தோன்றும் பனைத்திடர் நோக்கிப் பெருமாம் தோளில்
[வைத்தேக
ஊன்று பதங்கன்கள் னாட மாம்மெய் உறுத்திடலால்
கான்றுகண் னீரூக வேர்வை துளித்திடக் கஷ்டமுறும்
ஆன்றல அன்பி னிருப்பேஇப் பாடே னடைந்தனையே?
52. தனையே பனியெனத் கல்வாரி மீதினில் தந்தகிற்கே
ள்ளையே பனியென சுந்தேன் கிருபையில் ஏற்றநுள்
[வாய்
உனையே அநியா தனையில் சினம்மனத் துற்றொருவன்
பனையே யனையதன் கையா லடிக்கவும் பட்டனையே.
53. பட்ட மாத்தினிற் கென்னசெய் யாரிந்தப் பச்சைமரம்
பட்டிட வாக்கினை செய்தன ரென்று பரிந்ததலால்
பட்ட முறுத்திச் சரித்திட லெண்ணை நாருறலால்
அட்ட திசைபுனி அண்டப் பரப்பும் அமைத்தவரே.

54. அனையு மழகனிற் பாலரை அன்பி லணைத்தகரம்
தமையும் மடக்கிப்பின் கட்டினிற் கட்டுந் தலையுடனே
இமையும் பொருந்தா திரவு முழுதும் இடாடைந்தே
எமையும் திராவையும் ஒன்றாக் கி அன்பி லணைத்தகையே

55. தனைய னிழந்த விதவை துயரம் தணித்தவரே
வினையி லுழன்ற விபசார மங்கையை மீட்டவரே
மனைகள் பலவடைந் தன்பதுன் பங்கள் அனுபவித்த
உகையே அடைந்தே வடைக்கல மென்றனை
[உய்ததனனே.

56. உய்த்த கடன்மே னடந்ததும் நன்மை உருற்றகடந்
தெய்த்ததும் ஆணி புருந்தே உதிரம் இழிந்ததுவும்
பைத்தலை பாம்பிற் குடைத்தது மாயசெம் பாதமலர்
வைத்தனை யாண்டுக்கொன் அன்பா லுதிரம் வழிக்
[தவரே.

57. வழிவழிக் கல்லியின் வல்லமை தாக்கவிஞ் ஞானமுற்ற
வழிவறும் ஞானிக்கும் கேட்டின் வழியை உகந்தவற்றும்
பழியொடு பாவ மறுத்த சிலுவைப் பரித்தியமாம்
அழியாச் சிலுவையி னன்பர்க்குத் தேவ பெலனும்தே.

58. பெலனும் கலையும் மதியும் இலாதவப் பேதைகளே
வல்லும் அருள்விச வாசமும் ஆஸியும் வாயந்தவராய்
நலனுமுன் னன்பையும் நாடுவதும் சென்று நல்ல
[வைத்தாய்
வலமைவல் லோனுக்குப் புல்லுமொ ராயுதம் வைய
[கத்தீத.

59. தேவஅன் பாமனல் குன்றிச் சிலுவைச் செயன்மறந்தே
பாவத்தி னிற்றிரித் தியாவரும் கெட்டு வழிவிலகி
மேனிய கால மிதலிந்தப் பானியுன் மேன்மையுற
ஆவி யருளுக! மீண்டவ ரோளமை ஆண்டவரே,

60. ஆண்டு நிரம்பி நரைத்தும் சிசுவை யடைவனென்ற
மீண்டும் மதலையைச் சொற்படி வெட்ட விரைந்துநின்ற
காண்டற் கரிய விசுவாச சிந்தை சுலிந்தருள்
வேண்டி யிரந்தனன் அன்பினுக் கூற்றும் விளைந்தவனே.
61. விளைந்த சினமெழு சிங்கத்தின் வாயை விசித்ததாவும்
தனைந்த சிறைக்கத வந்திறந் தும்மெலிக் தாவினிலே
வளைந்த வயிற்றா விண்ணிடம் தன்னை வணக்கியதும்
குழைந்தஅன் பின்பெருக் கூறுந் கிறிஸ்தெனும் மந்
[கிரமே.
62. மேகமும் வானமும் வார்கட லோடு மிடைபுனலின்
பாகமும் அண்டமும் யாவும் படைத்த பராபரற்கு
தேசமும் வாட விழிகளுஞ் சோர சிலுவைதனில்
தாகமும் மிஞ்சிட, தண்ணீ ரிலையே தணிப்பதற்கே.
63. தணிக்க விலையோ? கடலோடு காற்றை தையபுறலால்
கணிக்கும் தொகையில் தாமசத் தாவிந் காக்கலையோ?
பிணிக்கண் பலரையும் மீட்கலையோ? அரும் பிடுகடைக்
கணிக்கும்என் அன்ப! எனக்கும்இஃ நிதல் கடிதலவே.
64. கடியும் பலப்பரி காரிநின் சித்தியைக் கண்டறிந்தேன்
தடியும் சிலைகளும் கொண்டுதி மம்வரச் சாடுகின்ற
குடியும் பவமும் உடையரை அன்பிற் குளிக்கவைத்து
படியும் படிபவப் பாரமும் நீக்கனை பார்த்திடவே.
65. பார்க்குட் பசாச மயக்க விழுவேன் பலதரம்நீ
சர்க்கும் பொழுதெழு வேனுட னேபவத் தேவிழுவேன்
சேர்க்கும் நாக மெனவறிந் தும்பவம் செய்திடுவேன்
ஆர்க்கும் துதிகொளும் அண்ணனுன் பாதம் அடைக்
[கலமே.

66. அடைக்கலம் ஏற்பதும் பண்டைய பாவம் அதை
[நினைத்தே
உடைக்க நொறுங்கு மிருதயத் தோடு ஒண்ணிழிகீர்
தூடைக்கமுன் னிற்பதும் தூய்மையும் அன்பும்
[துகளிரியக்
கடைக்கணிக் தாள்வதும் சுண்டேன் குமாரக் கடவு
[னிலே.
67. கடவும் மதமலை ஆதிய அஃதேனைக் கண்ணுளவும்
கடவு னெனத்தொழு தேசென்ற போதுன் கடைக்
[கணருள்
படவு மடியவன் செய்ததொன் றில்லைப் பவங்களலால்
தடவும் மதிவான் தரைகடல் யாவையும் தந்தவரே.
68. தந்தை எனவுனை யோராத நாவில் தரியவனாய்
நிந்தை யுரையால் நினைப்பழிக் தேனந் நினைவிறந்து
சிந்தை மகிழத் திருவரு ளீந்த சிறந்தநின்போல்
எந்த உலகிலும் எஞ்ஞான்று மில்லை எவருமன்றே.
69. அன்றே பலத்தி லுருவாகி நாளும் அழியுமெனை
கன்றே தணந்தழும் கற்றுவின் வந்து கசிக்தனைத்து
இன்றேன் துளிக்கின்ற சீவ தருவி னிருங்கணிகள்
தின்றேந்த சீவன் பெறவிந் தருளிய தெய்வமிகே.
70. தெய்வம் பலலென்பர் செய்யும் பலத்தினை நாமழித்தே
உய்வ மெனவு முரைப்பாரின் மார்க்கம் ஓருவிவிட்டே
தெய்வ மொருவர் அவர்கிறிஸ் தென்றுனைத் தேடியமை
மெய்வந்த நின்கருணைப்பெருக் காலன்றி வேறிலையே.
71. வேறிலை ஐயா! நினைப்போ லெனக்கு விளைசகமே
கடறிலை என்போ லசுத்த மனத்துக் குருநுக்கும்

பேறிலை என்றே பெரும்பலந் தீர்க்கும் பெரியவரே
கோறிலை தீயவ னென்றெனை வாட்டிக் குவலயத்தே.

72. தேவ சுதனைத் தெவிட்டா நதிய செழுங்கனியை
சீவ தருவை சிறுமைப்பட்ட போர்களின் தேன்துளியை
பாவ மழிக்கும் பரமப் பொருளைப் பழித்திழித்த
நாவு முடையவன் நாணுனை யேத்துதல் நன்முநன்றே.

73. நன்றி மறக்கவன் நானெனும் ஆணவம் நாட்டுபவன்
துன்றி நிறையவும் மேலும் பவத்தின் சுமைவினைப்
[போன்
குன்றி யளவும் நலமில்ன் தேற்றில் குளித்துவக்கும்
பன்றி யானையென் அடைந்தே னிரங்கிப் பரிந்தருளே!

74. அருளே! அருளே! பென்றுரைந் தேங்கி அலமருவேன்
மருளே தரும்பலந் தன்னி லுறைந்து மனமசுழிவேன்
தெருளே யடைந்துபின் சிக்கி!என் நென்னைச்
[சினத்துகொள்வேன்
இருளே தவிர்வழி கண்டிலன் அப்பா! இரங்குகவே.

75. இரங்குக தீய கொடியன் இழிஞன் எண்ணெமந்தாய்
இரங்குக அன்பின் குருதி குருசில் இறைத்தவரே
இரங்குக அப்பா! கிறிஸ்தேனு மெங்கள் இறையவனே
இரங்குக நின்கிரு பைப்படி ஏழைக் கிரங்குகவே.

76. இரங்குக நீச னுளமும் கிருபி இனிப்பவரே
இரங்குக நின்னைச் சிலுவையில் ஏற்றி இடித்தடித்தேன்
இரங்குக அன்பால் இரங்குக பாவிந் கிரங்குகவே
இரங்குக எந்த னுளங்கள் வாடு மிருங்குள்ளனே.

77. கள்ளனென் ருளும்நல் வெள்ளனென் ருளும் கடை
[யவன்கான்

யின்னை யுனக்கல லோ கிறி யேன்செய் பெரும்பவர்கள்
தன்ளிப் பொறுத்தெனைத் தண்டித்தும் ஐயா! தயவு
[வைப்பாய்
உள்ளத்தின் ஆழமும் காணும்மெய்த் ஞான ஒளிச்
[கடரே.

78. கடரே! கடரி னொளியே! ஒளியிற் தொடர்கெளியே!
இடரே யுரினும் இனியன நீக்கினும் என்னிகயம்
படரேச நாக பராபர னுண்டெனப் பன்னிகின்று
கொடரே தமழித் திருந்நிச வாசம் சுரந்தருளே!

79. சுரந்த கருணை விழியும் முறுவனும் தூயஒளி
பரந்த மகிழ்வின் வதனமும் தேன்போற்பகர்மொழியும்
கரந்தலை கால்வழி சோரும் சூருகியும் சுண்டவரே
புரந்துகித் யானந்த வாழ்விற் களிக்கப் புகுவரே.

80. புருக்கள் பெனுங்கடல் மேய்க்தருள் மேகம் புடை
[பெயர்ந்து
சுருந்தாட் சண்ய கிரியிற் கருணை மழைபொழிய
சுகந்தழைத் தேயுயிர்ச் சாலிகள் ஓங்கத் தரையிழிந்து
மிசுந்த பெருக்குறு சீவ நதியென மேனினதே.

81. மேலுமீச் சீவ நகியுல கெங்கும் மிகப்பரந்தே
காவும் கடலும் கரையும் நிலனும் கனவரையும்
பாவு முலகத்தி னப்புறம் இப்புறம் பார்க்துசென்றே
சாவு மழித்துள மாயக் கடலிற் தலைப்பெய்மே.

82. தலையே வணங்கிட கண்தீர் சுலுழ தடமுழந்தாள்
நிலையே மட்க்கப் புலன்களு மொன்றி நிலையிலந்தக
உலையே கொதப்ப செனகெட் டியிர்ப்பும் உறமனமே
அலைபாதுன் ஐயடுகு டொன்றுக கைகளும் அஞ்ச
[வித்தே.

83. சலித்தே மதவனு சாரஞ் சுமந்து தனித்தினைத்தி
பலித்தேவர் பல்லோர்ப் பாரியும் தாகம் பசியகலேற்
கொலித்துயர் கற்பக சீவ கனிரச மூட்டியன்பால்
வலித்தெனை யும், தடுத் தாட்கொளும் வள்ளால் வருக!
[இன்றே.]
84. வருக! குருசி மமர்ந்த முழுமுதல்! வஞ்சமனம்
உருக விலைவிழி நீருக வில்லை உடனடுங்கேன்
பெருகுமென் னுத்தம போசன மென்று பெரிதுளை
[தசன்
தருகரின் மேல்முழுத் தாகமும் என்மேற் தயவுவைத்தே]
85. வைத்த நெருப்பிற் குறுகிக் குளிரால் வருந்திநின்ற
உத்தம சேஷன் உணைமறுத் தோடவும் அன்புதந்தாய்!
அத்த! உணைப்பழித் தேவிலங் காக அலைக்கெவினைப்
புத்தி வருவித்து மாண்கொண் டாயினும் பூக்துவே.
86. பூத பவுகிக் மாய புவனப் பொருள் அருளும்
நாத வுனதிசை பாடுக! பாடுக!! நாவொடுவாய்
பாத மிரண்டுமுன் பாக்கியங் கொண்டு படர்கவுந்தன்
சாதனை மார்க்கத்தை சாதிக்க! கைகள் தவமுறவே.
87. தவமிருந் தேசரு காதி யருந்தித் தமைவருத்தி
பவமிருள் போக்கும் பரம குருவினைப் பார்க்கலென்றே
கவலை யுழன்றநம் மிந்திய ஞானிகள் கண்டுவிட்டால்
பவமிருள் போக்கும் பரம குருவினைப் பாடுவரே.
88. பாடுங் கவிக்கருள் ஈயும் பரம்பொருள் பாதகங்கள்
ஒடும் படிசெயு முன்னதன் உள்ள முடைந்தவர்கள்
விடும் படிவிட வேசகி யாதவென் வித்தகளை
தேடும் படிவினை யாதவர்க் குன்னத் தெருளிலையே.

89. இலையே கிறிஸ்து சுவாமியை விட்டால் இரட்சணியம்
தலையே குருதி பெருகமுண் மெளலி தரித்தவர்தான்
புலையான மக்கட் குயர்வோடு சுத்தமும் புத்தமுருங்
நிலையான சுவனும் ஸனார் அவரில் நிலைப்பவர்க்கே.

90. நிலைக்கும் திராட்சைச் செடியில் கிளைதான் நிலைப்பது
உலைக்கு முலக மயக்க மகல உனில் நிலைப்பேன் [போல்
கலைக்கட் கரியவர் அன்பர்க் கெனியவர் கண்டிரங்கி
விலைக்கடி யேனைப் பிசாசிடம் வாங்கிய விண்ணவனே !

91. விண்ணி னுலகை வியன்குரு சேரி மிகநகீர்த்தே
மண்ணி னுலகிற் கிழுத்தவர் வாழ்த்திட மானிடர்கள்
எண்ணி னடங்கா வுலக மமைத்தவர் என்னையுந்தன்
கண்ணின் மணியெனக் காப்பதும் ஓர்கனி வானஅன்பே.

92. அன்பெனப் பேசி அறைந்தனர் பற்பல ராமுலகில்
என்பு கசிந்துட லுற்ற தொனையில் இரத்தமெழ
துன்பம் பலபல செய்யச் சிலுவையில் தோன்றியஅவ்
இன்ப வதன மிலங்குமன் பெங்கு மிலையிலையே !

93. யேசு வெனுந்திரு நாமமல் லாலிவ் விருளுலகு
பேசு மொருதிரு நாமம் பித்தில் பிதற்றலன்று
காசு பலவுள தெய்வந் தொழுமகக் கண்ணில்காள்
துசுந் துரும்புமொர் துணிற் பெரிதோ துணிமினின்றே

94. துணிமின் ! பலதெய்வ பூசனை நீக்கல் சுபர்கிறிஸ்தை
அணிமின் ! அகத்தும் புறத்தும் அனுதினம் ஆசைசினம்
தணிமின் ! மெய்ச் சத்தியத் திற்கெனப் பாடு தரித்
[தவர்க்கே
பணிமின் ! அப் போது பரலோக நல்வளம் பாடுக்குமே.

95. *பாலிக்குப் பாகுடன் தேன்பருப் பென்று பகரும்னை
சாலக் கலஞ்ச அமுதினும் இன்பக் தருபவரின்
கோலக் கருணை வதனமும் அன்பின் கொழுநிழியும்
தூலக்கண் காணநெஞ் சாசை ரினுவே துடிக்கிறதே.

96. துடிக்கத் துடிக்க உயிரூச லாட உறுமிகயம்
வெடிக்க உதிரப் பெருக்கெடுத் தோடகல் மெய்
[துனக்க
அடிக்கும் நம்பொடு நாளமும் சோரும் அமைபத்திலும்
படிக்கா புருகிய அன்பைச் சிலுவையில் பார்த்தனனே.

97. பார்க்குள் மதக்கள் பலப்பல ஆகிப் பாந்தகண்டு
தீர்க்கமும் உண்மையும் சீரும் அவற்றில் சிறந்ததுண்டு
அர்க்கு மிகயம் அனலாக தன்னை அரும்பலையாய்
வார்க்கும்மெய் வதையெய் மார்க்கத்தும் கண்டிலம்
[வாய்மையிதே.

98. வாய்மையும் அன்பும் பொறுமையும் தாழ்மையும்
[வண்மையுடன்
தூய்மையு மாய அணிகலம் பூட்டிக் துகள்துடைத்து
தாய்மையின் அன்பாய் அணைத்தொரு பேரின்பக்
[தந்திடவே
சேய்மை புலகைத் துறந்தவர் பாதத்தைச் சேருவமே.

99. சேர்ந்தவர்க் கின்பந்தெவிட்டா தனித்திடும் தீங்கரும்பே!
சேர்ந்தவர்க் காவி யனல்மழை பெய்து துகள்தவிர்ப்
[போய்!
ஓர்ந்துனை யண்டி உளமுடை வேர்கள் உலகிகந்து
சார்ந்துனை நித்திய சேவ னுறுபரி சுத்தர்களே.

* பாலிக்கு—பால்+இக்கு; இக்கு = கரும்பு

100. சுத்த பவுலமலை யப்பர்யோ வாடுண்டு சுத்தாசுங்
 வக்தனை கோடி பரிசுத்த ரின்கணம் ஏத்துமுமை
 பித்த னகத்தன்அந் தாதியிற் பாடிப் பித்தற்றியமை
 உத்தம மெனறுகப் பாடியோ? குருசில் உடைந்தஅன்பே!

“கர்த்தருக்குப் புதுப்பாட்டைப் பாடுங்கள்” சங். 96: 1.

“கான் உயிரோடிருக்குமட்டும் என் கர்த்தரைப்பாடுவேன்”
 சங். 104: 33

திருச்சிலுவையந்தாதி
 முற்றிற்று.

R. 21880.

. 38812 . 2

Ar. 5

THE LANKABHIMANI PRESS.

PRINTERS, PUBLISHERS, BINDERS & STATIONERS

CHAVAKACHCHERI

DANIEL POOR LIBRARY
JAFFNA COLLEGE ©

A15467

ARCHIVES